Nr. 274. Czwartek, 1 Grudnia 1892. Rok 82

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 8 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 8. — Listy należy frankować.— Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł. Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 1 zł. 60 ct. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 1 zł. 90 ct. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni ze dopłatą pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

„Tygodnik Ilustrowany“ dla prenumeratorów „Gazety Lwowskiej“ kosztuje we Lwowie rocznie 10 zł., półrocznie 5 zł., kwartalnie 2 zł. 50 ct., miesięcznie 84 ct., Na prowincyi: rocznie 12 zł. 60 ct., półrocznie 6 zł. 30 ct., kwartalnie 3 zł. 15 ct., miesięcznie 1 zł. 5 ct.

CZĘŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 26 listopada b. r. nadać najmiłościwiej radcy sekcyi w Ministerstwie handlu dr. Emilowi Hardtowi tytuł i charakter radcy ministeryalnego, a sekretarzom ministeryalnym w temże Ministerstwie: dr. Karolowi Beneschowi i Kamilowi Kurandzie tytuł i charakter radców sekcyi z uwolnieniem od taksy.

P. Minister spraw wewnętrznych przeniósł posiadającego tytuł i charakter c. k. radcy Namiestnictwa starostę Karola Kolarzowskiego z Brzeżan do Lwowa, poruczając mu kierownictwo lwowskiego c. k. Starostwa, oraz c. k. starostów: Tadeusza Czarkowskiego-Golejewskiego ze Lwowa do Nowego Targu, Władysława Marynowskiego z Ropczyc do Łańcuta, Jana Orobkiewicza z Nowego Targu do Brzeżan, Jerzego Piwockiego z Trembowli do Białej.

P. Minister sprawiedliwości przeniósł zastępcę prokuratora Państwa, Antoniego ze Staw Stawarskiego w Tarnowie do Krakowa, a adjunkta sądowego Zdzisława Katyńskiego w Krakowie, zamianował zastępcą prokuratora w Tarnowie.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie zamianował praktykantów sądowych: Stanisława Gabryszewskiego i Wiktora Ramerta auskultantami sądowymi dla swego okręgu.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 30 listopada.

Stojącym na uboczu trudno poniekąd przychodzi zoryentować się w tajnikach ostatniego przesilenia parlamentarnego, które tak niespodzianie wybuchło przed kilkoma dniami i trwa do tej chwili. Jako przyczynę wzburzenia w kołach niemiecko-liberalnych podają mowę, wygłoszoną w dniu 23go b. m. przez P. Prezesa gabinetu hr. Taaffego w odpowiedzi na wywody ks. Schwarzenberga. Z namiętnych wszakże komentarzy, jakie zamieszcza z okazyi tej mowy niemiecko-liberalna prasa, pokazuje się, że powodów głębokiej różnicy przekonań między szefem gabinetu, a lewicą zjednoczoną, nie należy upatrywać w tem, co hr. Taaffe odpowiedział, lecz raczej w tem, jak i komu odpowiedział, a raczej w tem, czego nie mówił i na co wcale nie dał odpowiedzi. Ta prasa zaszła nawet w swych insynuacyach tak daleko, iż wietrzy silne niebezpieczeństwa dla konstytucyi grudniowej i alarmuje ludność hasłami, w których niepoślednią rolę odgrywa „czeskie prawo państwowe“. W obec podobnego zamącania pojęć uważa *Presse* za swój obowiązek zbadać nieco gruntowniej przyczynę zaniepokojenia i rozważyć, czy jest w ogóle racya do podobnych alarmów. Oto co pisze ten organ wiedeński:

Przedewszystkiem wskazywano na to, że hr. Taaffe w swej mowie z dnia 23 b. m. nie zajął wyraźnego stanowiska wobec tych wywodów ks. Schwarzenberga, które odnosiły się do Węgier i dualizmu. Pobieżne atoli odczytanie uwag Pana Prezesa gabinetu, dostatecznie pouczy, iż nie można w niej niczego dopatrzeć się, coby znamionowało identyfikowanie się z poglądami preopinanta. Owszem hr. Taaffe wystąpił stanowczo przeciw szeregowi uwag księcia i oświadczył w części ogólnej wyraźnie, „że wobec zapatrywań ks. Schwarzenberga, zniewolony jest wypowiedzieć własne“. W tem to już ogólnem oświadczeniu, mieści się protest przeciw nielojalnemu zwrotowi *qui tacet, consentire videtur*, i to też powinniby uwzględnić ci, którzy silą się na komentowanie po swojemu mowy Prezesa gabinetu. Czyż nie jest to godnem uwagi, i czy nie stanowi jaskrawego przeciwieństwa do tego rodzaju komentarzy ta okoliczność, iż te żywioły, które stoją po za obrębem austryackiego wiru parlamentarnego i do których nie mają dostępu wpływy partyjne, zupełnie inne żywią pojęcia i przekonania o stanowisku hr. Taaffego wobec dualizmu? Mowa węgierskiego prezesa gabinetu z dnia 25 listopada, a więc tego męża stanu, który miał niezawodnie należytą sposobność gruntownego poznania intencyj hr. Taaffego, dowodzi, że dr. Wekerle nie nabrał bynajmniej z przebiegu rozpraw w austryackiej Izbie deputowanych przeświadczenia, jakoby w Wiedniu groziło z jakiejbądź strony dualizmowi choćby lekkie niebezpieczeństwo. „Mogę złożyć tylko świadectwo — powiedział dr. Wekerle — że Rząd królestw i krajów reprezentowanych w Radzie państwa, stoi bez wszelkich myśli ubocznych jak najlojalniej na podstawie z r. 1867 i na gruncie zupełnej równorzędności. Podczas moich rokowań i częstego stykania się z tym Rządem, nigdy nie dostrzegłem nic takiego, coby można uważać za skierowane przeciw ugodzie z r. 1867, a najnowsze pertraktacye które mają charakter międzynarodowy, mogą posłużyć za świetne świadectwo, iż nie tylko myśmy żądali uznania równorzędności, lecz że po tamtej stronie Litawy nie napotyka ona na żadną zgoła trudność“. Dr. Wekerle mógł to wszystko powiedzieć w tonie tem bardziej przekonywającym, że właśnie w trzynastoletniem urzędowaniu hr. Taaffego jako Prezesa gabinetu, skuteczne utrwalenie dualizmu z pomocą dwukrotnego zawarcia ugody z Węgrami, stanowi jeden z najwybitniejszych i najbardziej pocieszających faktów.

Nic nie charakteryzuje dosadniej tendencyi podsuwania mowie hr. Taaffego nieprzyjaźnej myśli przeciw pewnej stronie, jak okoliczność, że prasa niemiecko-liberalna poczytuje jego uwagi o niemożliwości takiego rządu w Austryi, któryby opierał się na tem lub owem stronnictwie, jako skierowane przeciw lewicy Izby deputowanych. Faktycznie zaś uwagi te należy tak tylko rozumieć, że hr. Taaffe uważa za wykluczone w Austryi wszelkie Ministerstwo partyjne, czy to lewicy czy prawicy.

Lewica atakując hr. Taaffego, kładzie wszakże główny nacisk na jego oświadczenie w sprawie ponownego zamianowania czeskiego ministra-rodaka. Przypatrzmy się jednak bliżej tej części mowy Prezesa gabinetu. Hr. Taaffe oświadczył dobitnie, że Rząd zastrzega sobie termin do zamianowania następcy po baronie Prażaku. Tak tedy stwierdził on wyraźnie, że w tej kwestyi gabinet nie pozwoli aby wywierano nań jakibądź nacisk, jak w ogóle nie znosi on presyi, zkądkolwiekby ona pochodziła. Że atoli Prezes gabinetu mówił tu w ogóle o ponownem obsadzeniu opróżnionej posady — bez oznaczenia terminu, w jakim ma nastąpić — nie powinno nikogo zadziwiać. Obawy tedy, wysnuwane z ewentualności zamianowania Ministra dla Czech — są co najmniej sztuczne i bez żadnej racyonalnej podstawy. Skoro bowiem taki Minister należał przez lat trzynaście do gabinetu, a przez ten czas nie było żadnego zgoła powodu do wysnuwania alarmującej alternatywy: „prawo państwowe lub konstytucya?“ można mieć to głębokie przekonanie, że owa alternatywa będzie zupełnie bezprzedmiotową i wtedy także, gdy Rząd uzna, iż nadeszła chwila stosowna do zamianowania Ministra dla Czech.

O ile nam się zdaje — konkluduje dalej organ wiedeński — wykazaliśmy, że do zaniepokojenia, jakie owładnęło lewicę mało w ogóle jest powodu, a w tym stanie rzeczy uważamy za zbyteczne zapuszczać się w krytykę kiełkującej bujnie polityki konjekturalnej. Z jednem tylko chcielibyśmy się rozprawić, mianowicie z frazesem o „potrzebie rekonstrukcyi gabinetu.“ Co właściwie rozumieją pod tem organa różnych obozów? Czy ma to być rekonstrukcya w duchu tych trzech wielkich stronnictw Izby poselskiej, których poparciem cieszyło się dotychczas Ministerstwo i których współdziałanie w pracach ustawodawczych musi mieć i nadal dla niego wartość? Ależ tutaj nie należy zapominać, że te trzy wielkie grupy już teraz są reprezentowane w gabinecie, specyalnie zaś

---

8)

Z cyklu: „Nemezys życia“.

II.

AKTORKA.

V.

(Ciąg dalszy).

Popędziłem na Opernring do najparadniejszego hotelu. Ale tam nie znano nazwiska księcia. Badając wszakże portyera dowiedziałem się, że wczoraj wyjechało na pociąg do Krakowa z tego hotelu dwóch panów, z których jeden brunet w rossyjskim futrze, z czarną brodą....

— Hrabia — mówił portyer — jakieś polskie nazwisko.... hrabia Kirycki *ja wohl*! Ki....rycki.

Na dalsze pytania oświadczył mi portyer, że ten pan wczoraj nie wychodził wcale z hotelu, a śniadanie spożywał do trzeciej.

— A więc Fatini nie drwiła ze mnie — myślałem, powracając do siebie i zbierając wyniki moich poszukiwań — Winter ani Tretter nie istnieją. Korybutowicz mnie okłamał, Leona domysły były prawdą: Edward był w Wiedniu!...

Nie pozostawało mi nic innego, jak czekać najbliższej depeszy, czy przyjazdu Leona.

Postanowiłem odpocząć. Po doznanych wzruszeniach i zawodach czułem się fizycznie i moralnie wyczerpany.

Pragnąłem więc odpocząć i cieszyłem się już nadzieją kilkudniowego pobytu w Wiedniu, poświęconego rozrywkom turysty, a nie zajęciom gońca śledczego. Lecz na drugi dzień rano po zniknięciu Adeliny otrzymałem taką depeszę od Leona.

„Natychmiast opuść Wiedeń i pędź prosto do Kijowa. Interes pierwszej wagi, tyczący się Edwarda i ciebie, nie cierpi najmniejszej zwłoki. W Kijowie cię oczekuję. Więcej telegraficznie nie mogę.

Leon.“

Wyjechałem pierwszym pociągiem, odchodzącym do granicy, z powrotem do kraju, postanawiając nawet nie zatrzymywać się w Warszawie. Nie miałem już żadnej myśli i żadnych nie czyniłem wniosków, postanowiłem poddać się losowi komiwojażera, który mi się wszakże, bynajmniej nie uśmiechał.

VI.

Czwartego dnia po opuszczeniu Wiednia wjeżdżałem pospiesznym pociągiem na dworzec kijowski. Pierwszą osobą, którą dostrzegłem w rojącym się na peronie tłumie, był Leon.

— Wiedziałem — rzekł — że przyjedziesz w najkrótszym możliwie czasie, po odebraniu mojej depeszy.

— Czyż rzeczywiście jestem tak potrzebny i tak naglący?

— Pojutrze byłoby zapóźno — odparł Leon.

Przystanąłem zdziwiony, domagając się wzrokiem wyjaśnienia.

— Opowiem ci wszystko później, gdy wypoczniesz....

— Gdzież jest Edward? — zagadnąłem niecierpliwie.

— O ile pewnym być można, w Wiedniu. Ale nie wyrywaj mi odpowiedzi po jednej. Opowiem ci wszystko i nawet dużo po tobie się spodziewamy. Co dwie głowy, to nie jedna. Kto wie, czy wypadków tutaj zaszłych, dla których cię wezwałem, jaśniej od nas niezrozumiesz.

— A Celina? — wtrąciłem z racyi liczby mnogiej, jakiej użył Leon.

— Celina jest w Kijowie.

— I ciągle zakochana?...

— Do szaleństwa.

— Cóż więc ona sądzi?

— Jak zakochani przypuszcza wszystko, ale nie to, za czem przemawiają poszlaki.

— Poszlaki według ciebie przemawiają za....

— Za tem wtrącił — wpadając w rozdrażnienie Leon — że twój Edward jest idyotą, którego dziś tak łatwo może opętała inna kobieta, jak łatwo go opanowała temu sześć miesięcy Celina.

Więcej mówić niechciał, tylko wyglądał znudzony tą całą historyą.

Niezadługo później, stanąwszy w tymsamym hotelu, co Narkiewicze, pospieszyłem powitać Celinę. Przybyła ona do Kijowa sama pod opieką Leona.

Trudno opisać wrażenie, jakiego doznałem na widok panny Narkiewicz.

Dłoń jej trzymałem w mych rękach i stałem wryty na miejscu, topiąc wzrok w obliczu tej kobiety, zmienionej do niepoznania. Sześć miesięcy, które chwilę tę oddzielały od dnia, w którym ostatni raz ją widziałem, jak prawdziwa burza życiowa, wyryły na jej pięknej twarzy widoczne ślady strasznych cierpień. Jej niebieskie oczy tak śmiałe i dumne dawniej, miały teraz wyraz niepokoju i niepewności jutra. Jej wspaniała postać zdawała się pochylać, jakby pod ciężarem cierpienia, a dokoła jej ośmnastoletnich ust zaznaczyły się już zmarszczki, nieomylne dowody bolów i trosk. Cera jej twarzy, pokryta zawsze rumieńcem, tryskająca zdrowiem, nabrała tych odcieni, które mi przypomniały wygląd brzoskwini, zmieniającej się z dnia na dzień przed dojrzeniem, jeśli zamiast promieni słońca uderzą na nią zimna i deszcze.

Długo stałem ze ściśniętem sercem, nie wiedząc co mówić. Odgadła snać Celina i usuwając swą dłoń z mych rąk, szepnęła:

— Zmieniona jestem do niepoznania, nieprawdaż? Ciężkie życie w tej niepewności.... Więc nic niewiesz?...

— Nic!

Celina westchnęła i usiadła na krześle, chwytając ze stołu jakąś gobelinową ręczną robotę.

— Pani zamiast pisać — podchwyciłem — oddajesz się zajęciu, które....

— Tak — przerwała — o pisaniu mowy być nie może, gdy w sercu niepokój. Nie uwierzy pan, jak taka ręczna robota, czysto mechaniczna, a wymagająca skupionej uwagi, uspakaja nerwy i wzmacnia temsamem schorzałe siły.

Gdy to mówiła, Leon zajął miejsce naprzeciwko mnie i zaraz podchwycił.

— A więc teraz słuchaj!

Nastąpiła cisza. Celina ze spuszczonemi oczami, przebierała we włóczkowej robocie, a ja skupiłem całą swoją uwagę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Wincenty hr. Łoś.

lewica w takich rozmiarach, iż kilkakrotnie czuła się spowodowaną wyrazić z togo co osiągnęła swoje zadowolenie. Przypuściwszy jednak nawet, że lewica nie uważa tych Ministrów z tekami, którzy pod względem politycznym są jej bliżsi niż innym stronnictwom, za swoją własność w znaczeniu partyjnem, to w każdym razie posiada w wybranym z jej szeregów Ministrze bez teki nadwyżkę, której znaczenie było do niedawna w jej oczach wielce ważnem i doniosłem. Mniemamy — kończy *Presse* — że oceniając w podobny rozważny sposób położenie musimy mimowoli dojść do innych wyników, niż organa lewicy, w żadnym zaś razie nieprowadzi to nas do dziwacznego odkrycia, jakobyśmy znajdowali się w przededniu decyzyi między czeskiem prawem państwowem a konstytucyą austryacką. Coś podobnego może być uważane jako hasło bojowe, oddające usługi partyjnym interesom, nie jest wszakże uczciwem hasłem, któreby rzetelnie i sumiennie charakteryzowało chwilowe położenie.

Podwyżki budżetowe dla Galicyi

I.

(Dokończenie).

W rubr. budowli wodnych z ogólnej podwyżki 91.435 zł. przypada na Galicyę 52.000 zł., a to 7000 zł. w dziale wydatków zwyczajnych, czyli kosztów konserwacyi budowli już wykonanych, a 45.000 zł. w dziale wydatków nadzwyczajnych, czyli kosztów robót regulacyjnych. Ściśle wzięta podwyżka na roboty regulacyjne wynosi tylko 15 000 zł., gdyż 30.000 zł. przeznaczono na sprawienie drugiego parowca dla przewozu żwiru i kamieni na zaskorupienie starych robót faszynowych na Wiśle. Z pominięciem tego wydatku, preliminarz robót regulacyjnych przedstawia się jak następuje:

na Wiśle 160.000 zł., czyli o 23.500 zł. mniej, niż w roku bieżącym;

na Dunajcu 47.000 zł., jak w roku bieżącym;

na Sanie 128.200 zł., jak w roku bieżącym;

na Dniestrze 100.000 zł., czyli o 28.900 zł. więcej niż w roku bież.;

na Wisłoce 11.140 zł., czyli o 940 zł. więcej;

na Białe 8660 zł. (nowa pozycya);

razem 455.000 zł., czyli więcej o wspomnione powyżej 15.000 zł.

Co do budowli wodnych, niepodobieństwem jest obliczyć zaangażowanie się skarbu na przyszłość, bo ogłoszony w r. 1883 generalny plan regulacyjny jest zbyt niedokładny, a od owego czasu niczego w tym względzie nie ogłoszono. Wypływa też z natury rzeczy, że kosztorys dokładny, lub choćby tylko w przybliżeniu ścisły, co do budowli wodnych na bardzo długie przestrzenie wcale sporządzić się nie da; nawet co do kosztorysu na krótsze przestrzenie skeptycyzm będzie pewnie dozwolony. Mamy zaś w preliminarzu na rok przyszły sumy kosztorysów, sporządzonych na dwie przestrzenie krótsze; musimy przytoczyć je dla objaśnienia pozycyj wydatków na regulacyę Dniestru i Biały.

Regulacya Dniestru należy do skarbu dopiero od Żurawna ku dołowi, krajowi atoli zależy na uregulowaniu także przestrzeni od Żurawna w górę aż do Rozwadowa, a to dla uspławnienia jej i dla odpływu wody w celu przyszłego osuszenia bagien pod Samborem. Stanęło więc porozumienie między reprezentacyą kraju, a Rządem w tym duchu, że do kosztów uregulowania tej przestrzeni kraj wraz z adyacentami przyczyni się kwotą 40-procentową, skarb zaś 20-procentową z funduszu melioracyjnego i nadto 40 procentową z etatu Ministerstwa spraw wewnętrznych. Koszta obliczone są na 1,600.000 zł., z którejto sumy kraj wraz z adyacentami ma ponieść 640.000 zł., fundusz melioracyjny (należący do etatu Ministerstwa rolnictwa) 320 000 zł., etat Ministerstwa spraw wewnętrznych 640 000 zł.; a ponieważ roboty rozłożone być mają na lat 15, przeto Ministerstwo spraw wewnętrznych żąda na rok przyszły pierwszej raty w ilości 42.666 zł. Ta rata mieści się już w powyżej przytoczonej pozycyi 100.000 zł. na cały Dniestr; gdy ją potrącimy, pozostanie tylko 57 334 zł. na roboty regulacyjne poniżej Żurawna, na które w roku bieżącym przeznaczonych było 71.100 zł., co znaczy, że na rok przyszły preliminowano na roboty wyłącznie do skarbu należące o 13.766 zł. mniej. (Niewniesiony jeszcze preliminarz funduszu melioracyjnego na rok przyszły będzie musiał zawierać na roboty powyżej Żurawna 21.334 zł., o tyleż przeto podwyższy się 100-tysięczna pozycya skarbowa na cały Dniestr, a więc podwyżka wydatków skarbowych na Dniestr w ogóle wynosić będzie 50.234 zł.).

Uregulowanie rzeki Biały także nie należy do troski rządowej, jako niespławnej. Ponieważ atoli w innych krajach skarb oddawna bardzo znacznie przyczynia się do kosztów uregulowania rzek takich, przeto reprezentacya kraju zaangażowała go także co do Biały, a to w sposób następujący: Z uregulowaniem rzeki samej od Grybowa aż do ujścia do Dunajca, połączono zabudowanie potoków górskich, uregulowanie dopływów i obwałowanie prawego brzegu Dunajca. Koszt uregulowania Biały obrachowany jest na 1,212.000 zł., reszty robót na 577.000 zł., razem na 1,789.000 zł. Z tej sumy ma ponieść kraj wraz z adyacentami 773.300 zł., fundusz melioracyjny 894.500 zł., etat Ministerstwa spraw wewnętrznych 121.200 zł. Roboty rozłożone na lat 14. Ministerstwo rzeczone żąda tedy na rok przyszły pierwszej raty w ilości, jak wyżej wymieniono, 8660 zł. (Ta pozycya skarbowa po wniesieniu preliminarza funduszu melioracyjnego będzie musiała podnieść się o blisko 63.900 zł., tak, że cały przyczynek skarbowy do kosztów uregulowania Biały w roku przyszłym wynosić będzie 72.500 zł.).

Suma podwyżek budżetowych w etacie Ministerstwa spraw wewnętrznych dla Galicyi czyni 185.054 zł., a w niej 128.600 zł. podwyżki wydatków na cele społeczno-ekonomiczne, t. j. na cele produkcyjne.

Józef Glinkiewicz.

Przesilenie w Wiedniu.

Z Wiednia telegrafują do *Czasu:*

Przebieg wczorajszych rokowań (w dniu 28 b. m.) był silną porażką lewicy. Lewica chciała użyć znanej mowy hr. Taaffego do uzyskania przewagi w parlamencie. W pierwszej linii chodziło jej o rozbicie klubu Hohenwarta. W tym celu zażądała utworzenia większości parlamentarnej, składającej się z Polaków, lewicy i posłów z kuryi wielkiej własności czeskiej. Reszta, a więc Słoweńcy, tudzież klerykalni, mieli być wyłączeni, czyli klub Hohenwarta byłby zupełnie rozbity. Według projektu lewicy, nowa większość parlamentarna składałaby się ze 110 posłów z lewicy, z 55 Polaków i z 20 czeskich posłów. Już ten skład wskazuje, iż przewagę bezwzględną miałaby lewica, podczas gdy Polacy zajęliby drugorzędne stanowisko, stanęliby przeciw swoim dawnym sprzymierzeńcom i frakcyom słowiańskim. Taka większość, gdyby w istocie przyszła była do skutku, musiałaby także wpłynąć na skład Ministerstwa i na kierunek całej polityki wewnętrznej.

Że skupienie takiej większości nie da się łatwo przeprowadzić, tego dowodem przebieg poniedziałkowych rokowań. Lewica zażądała odroczenia obrad budżetowych, a tymczasem miano się zająć organizacyą projektowanej przez lewicę większości. Cały plan lewicy został jednak zniweczony przez stanowcze wystąpienie pp. Jaworskiego i Hohenwarta, którzy oświadczyli się przeciw odroczeniu obrad parlamentarnych.

Organa lewicy wierzyły do ostatka, że dr. Plenerowi powiedzie się skupić żądaną większość, a nawet głosiły, że Monarcha życzy sobie takiej większości, co, jak stwierdziła *Presse*, było wymysłem, zapewne obliczonym na wywarcie presyi na Polaków. Tymczasem Koło polskie stanęło odrazu na stanowisku jasnem, nie chcąc się dać użyć do takiej kombinacyi, w której widoczną przewagę miałaby lewica. Najgorętsze pragnienie lewicy, t. j. rozbicie klubu Hohenwarta, nie udało się. Wobec tego Plener zalecił swemu stronnictwu, aby głosowało przeciw funduszowi dyspozycyjnemu. Zdaje się jednak, że fundusz dyspozycyjny nawet wbrew głosom lewicy zostanie przyjęty przez parlament, co zniweczyłoby do reszty przekonanie, jakoby bez lewicy nie było obecnie większości w parlamencie.

Sygnalizowany nam wczoraj telegraficznie komunikat, wydany przez prezydyum zjednoczonej lewicy, opiewa:

„Na poniedziałkowem posiedzeniu zjednoczonej lewicy niemieckiej oświadczył Plener, co następuje: Lewica w toku ostatnich obrad stanęła na tem stanowisku, że tylko za pomocą zorganizowania większości na podstawie określonego programu politycznego, podjąć się może parlamentarnej akcyi, i że tylko wówczas liczyć można na jej lojalne współdziałanie.

„W celu umożliwienia rokowań, uważano za pożądane przerwanie obrad w plenum parlamentu. Na odnośnej konferencyi przywódców trzech wielkich stronnictw oświadczył hr. Taaffe, że nie ma nic przeciwko przerwaniu obrad parlamentu, jeżeli większe stronnictwa na to się zgodzą. Prezes Koła polskiego p. Jaworski odrzucił propozycyę co do przerwania pomienionych obrad, w obec czego zjednoczona lewica oświadczyła, że przerwę w obradach dopóty pod względem konstytucyjnym należy uważać za usprawiedliwioną, dopóki dymisya hr. Kuenburga nie zostanie załatwioną. Jeżeli Rząd chce na seryo prowadzić rokowania ze stronnictwem, musi sam postawić wniosek zarządzenia przerwy w obradach, albo też przynajmniej wniosek taki, postawiony z innej strony, popierać. Hr Hohenwart wystąpił jak najbardziej stanowczo przeciw propozycyi lewicy, poczem hr. Taaffe oświadczył, że wśród danych okoliczności sprawy tej dalej roztrząsać nie należy.

„Jest zatem rzeczą widoczną, że rezultat negatywny nie pochodzi z naszej winy i że wśród tych okoliczności musi prezydyum stronnictwu zalecić, aby głosowało przeciwko funduszowi dyspozycyjnemu.

„W sprawie tej rozwinęła się dłuższa dyskusya. Reprezenntanci wszelkich odcieni stronnictwa występowali w sposób jak najbardziej stanowczy za wnioskami prezydyum oraz podnosili niewzruszoną solidarność stronnictwa. Klub przyjął następnie wnioski prezydyum jednomyślnie“.

Późniejszy komunikat zjednoczonej lewicy zaprzecza doniesieniom, jakoby stronnictwo zjednoczonej lewicy otrzymało zawiadomienie ze strony Rządu, że Rząd gotów jest przyczynić się do utworzenia większości według życzenia lewicy. Prezydyum stronnictwa oznajmił tylko Minister Kuenburg, że rada Ministrów odrzuciła inicyatywę co do odroczenia rozprawy parlamentarnej nad funduszem dyspozycyjnym.

---

2)

Z DALEKIEGO ŚWIATA.

(Ciąg dalszy)

U stóp drzewa, cały arsenał. Karabiny z błyszczącemi lufami, myśliwskie noże ze srebrną rękojęścią, długie szable, wszystko to połyskujące od płomieni ogniska. Z drugiej strony pnia drzewa, trochę w oddaleniu, ustawiony na trzech kamieniach wielki kocioł, w którym gotuje się razem: ryż, dziki indyk, bażant, kapusta palmowa, *olla podrida*, przy której Indyanin siedzi na piętach, z rękami założonemi na kolanach, jak granitowe bóstwa starego Egiptu, i pilnuje gotowania ze smutną powagą, która jest jednem z charakterystycznych znamion jego rasy.

Jeszcze dalej, ciemna masa: skrzynie, paki, baryłki, cały ładunek, który przedtem wypełniał brzegi yachtu, towary, których tajemnicze wyładowanie trwało całych dni cztery, pomimo pomocy ludzi ze statku. Skrzynie zawierają klejnoty, dzieła sztuki; paki, jedwabne materye; baryłki, wódki, koniaki, słodkie wina hiszpańskie lub włoskie, przedmioty bardzo drogie, których cenę komora meksykańska podwaja, nakładając niezmiernej wysokości cła, zapewne w tym celu, żeby zachęcać przemytnictwo. Były tam i „szlachetne produkta“, jak mówią kreole, sztaby złota i srebra, obciążone także wysoką taksą przy transporcie z Meksyku; dlatego też yacht wiózł do Europy sporą ich liczbę, w zamian za dostarczone towary. Zaraz nazajutrz, wczorajsi wioślarze, przed chwilą spełniający role tragarzy, przeistoczą się na zacnie wyglądających kupców wędrownych, zaopatrzonych w fałszywe, lecz całkiem prawomocne z pozoru dokumenta, i udadzą się w drogę, przez wąwozy Sierra de Tuxtla, aby się dostać do środkowych miast kraju, gdzie oszczędnych kupujących jest mnóstwo. Tam przemytnicy częstować będą ludzi cienkimi lyońskimi wyrobami, mantylami blondynowemi, koronkami z Valenciennes lub Alençon, indyjskiemi biżuteryami, w Paryżu wyrabianemi, kładąc cenę tanią, kuszącą. I niezawodnie znajdą amatorów wśród kochanków, mężów, narzeczonych, przedewszystkiem wśród starców, którzy znając dobrze lekkomyślne usposobienie córek Ewy, wiedzą też, że to są jabłka, którychby użył dzisiaj sam wąż kusiciel, aby je sobie zjednać.

Każdy prawie z trzynastu przemytników — bo było ich trzynastu, ale nie przywiązywali wcale wagi do tej cyfry fatalnej — należał do innej narodowości. Meksykańczyków było najwięcej, ale był yankes, Kalifornijczyk, Hiszpan i Francuz, majtek dezerter z wojennego statku, który roku zeszłego pilnował stacyi Vera-Cruz. Od czasu, jak przypadek połączył tych ludzi do wspólnego działania, postępowali z największą solidarnością we wszysskich wypadkach, w których trzeba było otwarcie lub w tajemnicy przekroczyć przepisy prawa. Żadna chmurka nie zakłóciła harmonii pomiędzy tymi ludźmi, którzy przedewszystkiem byli odważni. Tę zgodę serdeczną przypisywali tej okoliczności, że nie ciągnęli za sobą żadnej niewiasty, co może było i prawdą, lecz nie świadczyło o ich uprzejmości dla dam.

Meksykanie, wesołego usposobienia, prawdomowni, wyznawali z otwartością, kryjąc tylko swoje właściwe nazwiska, fakta, które oprócz przemytnictwa, czyniły mocno drażliwym ich stosunek z krajowymi organami sprawiedliwości, tak jednak zwykle pobłażliwymi. Jedni z nich, ulegając pokusie, wciągnięci rozmaitemi okolicznościami, ograbili podróżnych, którym nie życzyli nic złego, ale ponieważ tym ostatnim przyszła niefortunna myśl stawać w obronnej pozycyi i wołać o ratunek, przeto musieli być — „zniewoleni do milczenia“. Inni, przez nieuwagę, niezręczność, albo z prostego zamiłowania do sztuki, utopili swój nóż w piersi swego ziomka: — w gruncie rzeczy, zwykła awantura miłośna. Hiszpan, poważny, ponury, trzeźwy i dyskretny, wygadał się jednak pewnego wieczora, po wypróżnieniu szklanki koniaku, w celu pokazania tęgości andaluzkiej głowy i wygrania zakładu, że on także miał kilka kropel krwi na rękach, o czem zresztą nikt z jego towarzyszy nigdy nie wątpił.

Sprawa Yankesa była czysta i jasna. Czyszcząc rewolwer, o którym sądził, że nie nabity, utopił cztery kule, w głowie i piersiach jednego ze swoich współbraci, z którym rozmawiał poufnie nad brzegiem lasu. Niestety, los fatalny zrządził, iż wiedziano, że ów zmarły nosił zawsze przy sobie trzos pełen złota.... Ponieważ trzosa tego nie znaznaleziono na ciele zmarłego, niemądry jakiś sędzia wyobraził sobie — czego, jak twierdził oskarżony, pożałuje gorzko, prędzej czy później, — że wypadek był prostem morderstwem, w celu okradzenia nieboszczyka. Trzeba było uciekać z kraju. Przypadek, częściej, niżby można mniemać, prześladuje niewinnych!..

Co do Francuza, sprawa jego była odrębnej natury. Swoje położenie wykolejonego i swoją opinię nieprzyjaciela społeczeństwa, zawdzięczał prostemu wybrykowi. Nawet w chwilach, gdy pijaństwo, ulubiony jego grzeszek, zaledwie na nogach utrzymać mu się pozwalało, nawet wtedy nie oskarżał się o nic innego, tylko o dezercyę, narzekając na siebie, zarzucając się przekleństwami z oczami pełnemi łez. Towarzysze mieli go za wielkiego łotra, a tymczasem to co mówił o sobie było zupełną prawdą; oprócz tego co opowiadał, nic więcej nie miał na sumieniu.

W około ogniska powietrze było ciężkie; ludzie pomęczeni, milczeli. Przez całych dni cztery żyło się w niepokoju z oczami zwróconemi na wschód, w trwodze, ile razy jaki okręt ukazał się na morzu, w dali. Czego się obawiano więcej niż burzy, to ukazania się cłowego okrętu, którego dowódca, na widok yachtu, w miejscu tak oddalonem od wszystkich dróg morskich, byłby niewątpliwie powziął podejrzenie i puścił się za okręcikiem w pogoń. Nie byłby go dogonił, to pewna, ale wyprawa musiałaby zostać odłożoną, może by nawet całkiem się nie udała, przystań zaś byłaby pewnie odkrytą. Obecnie „dzięki Bogu“ nie ma już żadnej obawy. Wyprawa się udała i i można było spać spokojnie, gdyż miejsce gdzie się ukrywano, znajdowało się o trzydzieści mil po za obrębem wszelkich ludzkich mieszkań. To też każdy rozkładał się z rozkoszą przy ognisku, które było zbyteczne ze względu na temperaturę, ale oświecało i rozweselało.

Twarze tych ludzi nie były ani brzydkie, ani odpychające, choć wyraz ich zdradzał czasem — wisielców. Meksykanie mieli włosy, brody i oczy, bardzo czarne, twarze opalone i zawsze ponure. Amerykanin posiadał także włosy czarne, ale jego faworyty rude, oczy zielone i karnacya twarzy były wiecznym celem żartów jego towarzyszy, którzy znajdowali te kontrasty bardzo zabawnymi. Hiszpan — reprezentant szacownego domu handlowego, na korzyść którego operowano, — miał matową cerę, piękne rysy i maniery rasowego hidalga. Był on dowódcą, jednakże wskazywał tylko swoim towarzyszom, zamiast im rozkazywać i nie zabierał nigdy głosu, tylko wówczas, gdy szło o wspólne interesa. Trzeba wziąć na uwagę, że rewolwer u boku, nóż za pasem i wszelki brak uprzedzeń pod względem używania tej broni, wprowadzały wśród tych ludzi równość i poszanowanie praw wzajemnych, daleko skuteczniej, niżby to jakakolwiek ustawa uczynić mogła.

Kalifornijczyk, czasem poważny, czasem ożywiony, czasem melancholijny a zawsze roztargniony i zajęty, mówił słodko, miał ruchy miękkie, usta uśmiechnięte i i wyrażał się czystym, poprawnym językiem hiszpańskim. Nawet w najkrytyczniejszych okolicznościach, nigdy żadne przekleństwo ani brzydkie słowo z ust mu się nie wymknęło. Lubił udzielać dobrych rad i nigdy się nie kłócił. Opowiadał nie wiele, ale słuchał pilnie historyi swoich towarzyszy, przedewszystkiem takich, w których kobieta grała rolę.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Śmierć admirała Saint-Bon.

W nowym gabinecie włoskim uczyniła śmierć dość niespodziewanie dotkliwy wyłom, zabrała bowiem w sobotę wieczorem ministra marynarki, wice-admirała Poisset de Saint-Bon De Saint-Bon był Piemontczykiem z pochodzenia i liczył przy śmierci lat 63. Odznaczywszy się w bitwie pod Lissą, po raz pierwszy otrzymał portfel ministra marynarki w gabinecie Minghetti'ego w r. 1873 i piastował go aż do r. 1876. W r. 1891, gdy po upadku Crispi'ego podjął się utworzenia gabinetu margrabia di Rudini, wstąpił Saint-Bon ponownie do rządu jako minister marynarki. Tym razem piastował Saint-Bon swój portfel aż do śmierci, na wyraźne bowiem życzenie króla Humberta zatrzymał go w gabinecie swym i Giolitti, gdy po upadku Rudini'ego jemu przypadł w udziale obowiązek utworzenia ministerstwa. Saint-Bon był zarówno pomysłowym organizatorem i reformatorem marynarki, jak i nieustraszonym wodzem i żołnierzem. Projekta rządowe o reorganizacyi armii, przedstawiał Saint-Bon niejednokrotnie w Izbie i senacie. Tutaj zwykł był żądania swoje, względnie żądania rządu, przedstawiać krótko i węzłowato, nie wdając się w dyskusyę. Ta okoliczność czyniła go mniej popularną osobistością, ale wszyscy uznawali jego zdolności. Był bardzo ambitny i nie znosił opozycyi, a to było powodem, że jako naczelnik administraryi marynarki otaczał się niejednokrotnie ludźmi małodusznymi, pozbawionymi ducha inicyatywy.

Wszystkie dzienniki włoskie poświęcają zmarłemu gorące wspomnienia. „Wraz z Saint-Bon'em — pisze *Tribuna* — zniknęła sława i nadzieja Włoch; był to mąż na którym opierało się zaufanie narodu i wobec którego milknęły wszystkie namiętności i zawiści. Było to uosobienie poświęcenia siebie samego; nie znał innej religii, jak religię obowiązku. Nie o takiej śmierci on marzył". Podobnie wyrażają się i inne dzienniki, a w całych Włoszech podnosi się skarga, iż marynarka włoska straciła w zmarłym admirale męża, który zaprowadzić ją miał może do zwycięstwa, a z całą pewnością do czynów sławnych i znakomitych. Saint-Bon był w rzeczywistości obdarzony wyższym umysłem, umysłem, który zdołał nie tylko opanować znakomicie ściślejszy zakres swojej działalności, lecz także i rozliczne gałęzie całej wiedzy ludzkiej i ludzkiej kultury.

Jak już wspomnieliśmy, znakomite jego zdolności wojskowe stwierdził rok 1866 i z tego to czasu opowiadają o nim, że podczas bitwy w kanale San Giorgio, Saint-Bon przez cztery godziny wytrzymywał na statku swoim *Formidable*, kanonadę z pobliskich fortów, z zimną krwią, która zdumiewała najodważniejszych marynarzy. Gdy jeden z oficerów złożył mu raport, iż dwa działa zostały przez kule armat pobliskiego fortu uczynione zupełnie bezużytecznemi, i że z załogi statku padło 60 ludzi a pokład cały jest krwią zbroczony — udał Saint-Bon, iż nie rozumie o co się rozchodzi i wyrzekł pamiętne owe słowa: *Non ci sono stracci a bordo?* (Czy zabrakło szmat do ścierania pokładu?) On to także przeprowadził od podstaw reorganizacyę marynarki włoskiej.

Umarł jako przykładny wyznawca Kościoła katolickiego. Ostatnie słowa jego skierowane były do kapłana, który przez trzy ostatnie dni słabości czuwał przy jego łożu. „Wkrótce będzie już ze mną koniec"— rzekł on, a w 10 minut później w istocie już nie żył. Pogrzeb Saint-Bona miał odbyć się wczoraj na koszt państwa. Agendy ministerstwa marynarki prowadzi na razie minister spraw wewnętrznych Brin, a jako kandydata do opróżnionej teki wymieniają admirała Racchia.

Z Francyi.

(Upadek gabinetu Loubeta).

Co miało nastąpić podczas dyskusyi nad ustawą prasową, stało się w kilka dni później z powodu sprawy panamskiej. Gabinet Loubeta podminowany już i osłabiony, runął bez walki i bez obrony. Historya nie wiele dobrego będzie miała do powiedzenia o rządach p. Loubeta, którego główną wadą była słabość. Były szef gabinetu, przyjaciel osobisty Carnota, odznaczał się wielką uczciwością i zacnością w życiu prywatnem, ale na arenie publicznej brakło mu niestety siły i energii. Powtarzono też w Paryżu w ostatnich dniach charakterystyczne słowa: *Mr. Loubet est tellement honnête, qui'il nous degoutera pour 10 ans de l'honnêteté*. Jak wiadomo Loubet objął rządy po sławnym p. Constans, który zwalczywszy boulanżyzm musiał ustąpić w skutek policzka deputowanego Laur. Za rządów Loubeta miały miejsce owe zamachy dynamitowe w Paryżu i wielka zmowa robotników w Carmaux. W obu tych wypadkach minister spraw wewnętrznych nie stanął na wysokości sytuacyi, wypadki przerosły go. Podczas dyskusyi nad ustawą prasową, wniesioną przez rząd w skutek dynamitowych zamachów, była rzeczywiście świetna chwila, kiedy p. Loubet ocknął się nagle z apatyi i zaczął rządzić; to go uratowało, ale nie na długo. Ze sprawą panamską rząd nie umiał sobie poradzić, nie zajął on od razu zdecydowanego i jasnego stanowiska, któreby mogło uspokoić wzburzoną i oburzoną opinię publiczną.

Nie zdarzył się pewnie nigdy w historyi wypadek, aby zmarły człowiek mógł rząd obalić; tym razem tak się jednak stało! Zmarły bar. Reinach był ostatecznym powodem dymisyi gabinetu. Już przed rozpoczęciem posiedzenia mówiono głośno, że minister sprawiedliwości Ricard upadnie, ponieważ nie zarządził wszystkiego co było potrzebne, po śmierci Reinacha. Prezes komisyi Brisson głośno oskarżał Ricarda, większość też poświęciwszy Ricarda byłaby chętnie utrzymała gabinet, ale Loubet nie zrobił nic aby go uratować, przeciwnie spalił za sobą mosty i jak w Paryżu utrzymują popełnił samobójstwo; widocznie czekał na pierwszą sposobność aby ustąpić.

Oto przebieg owego krótkiego posiedzenia, na którem nastąpiła zmiana rządu.

Konserwatysta margr. de la Ferronays interpelował rząd w sprawie zgonu bar. Reinacha, który umarł wśród nadzwyczajnych okoliczności; mnóstwo krąży pogłosek, opinia jest zaniepokojona i domaga się prawdy, dlatego deputowany zapytuje ministra, czy zamierza zarządzić ekshumacyę ciała, celem stwierdzenia naturalnej śmierci.

Minister sprawiedliwości Ricard, który tak wielce zawinił w całej sprawie panamskiej, nie zbyt szczęśliwie odpowiadał; najpierw dowodził, że zdaniem lekarzy Reinach umarł śmiercią naturalną, i że władze spełniły swoją powinność; następnie stanowczo oświadczył się przeciw ekshumacyi, bo ustawa nie pozwala naruszać grobu, jeżeli nie istnieje uzasadnione podejrzenie zbrodni; dalej mówił Ricard o opieczętowaniu, które zostało zaniechane ponieważ Reinach umarł, zanim został formalnie oskarżony. W końcu zapuścił się minister w subtelne prawne wywody, które nie przypadły do smaku Izby.

Dep. Brisson, prezes komisyi, odrzekł, że komisya jest zdania, iż należało papiery Reinacha opieczętować, a ciało ekshumować i zakończył wśród ogólnej ciszy temi słowy: Rząd obiecał nam rzucić światło i odkryć prawdę, niechże więc działa w tym kierunku.

Dep. Millevoye wnosi ostry porządek dzienny, Brisson zaś przedkłada porządek więcej dla rządu przychylny.

Prezes gabinetu Loubet wszedł na trybunę wśród ogólnego zaciekawienia. Od tej chwili Izba była przeświadczona, że zanosi się na przesilenie ministeryalne. Minister uderzył najpierw na Brissona; jeżeli Izba sądzi, że w ten sposób można rządzić, to on nie ma już więcej nic do powiedzenia. W najwyższem rozdraźnieniu wypowiedział minister jeszcze kilka niezrozumiałych słów i nagle opuścił trybunę. Brisson chciał jeszcze rządowi rzucić złoty most, przyłączając do swego porządku dziennego wyrażenie zaufania do rządu, ale Loubet oświadczył stanowczo, że przyjmie jedynie prosty porządek dzienny bez żadnych zastrzeżeń. „Prosty porządek dzienny" został przez Izbę odrzucony 304 przeciw 219 głosom.

Ministrowie opuścili salę, wśród której zapanował najwyższy chaos; wreszcie Izba przyjęła wniosek Brissona.

Ministrowie udali się do Carnota i wręczyli mu dymisyę, która została przyjętą. Carnot powierzy prawdopodobnie Brissonowi zadanie złożenia nowego gabinetu.

Patrząc na tę ciągłą zmianę rządów we Francyi, miałoby się doprawdy ochotę powtórzyć wiersze ze znanej operetki: *Ça ne valait pas la peine assurément, de changer de gouvernement*.

Cholera.

Z Husiatyna donoszą pod datą wczorajszą, że w ciągu dnia 29 z. m. nie zachorował tam nikt wśród objawów podejrzanych. Również w Olchowczyku i Szydłowcach nie było żadnych nowych wypadków. Natomiast w Bodnarówce zachorowała wczoraj (29 z. m.) po południu 28-letnia Marya Iwasiów, wśród objawów, każących przypuszczać cholerę. Innych wypadków zasłabnięcia lub śmierci nie było.

Pod przewodnictwem pomocnika warszawskiego generał-gubernatora, generał-porucznika senatora br. Medema, została utworzona w Warszawie komisya dla wypracowania projektu środków, „które koniecznie należy przedsięwziąć z powodu przewidywanej możliwości wybuchu epidemii cholery w granicach Królestwa z wiosną". Do komisyi tej, która wkrótce rozpocznie swoje prace, należeć będzie także prezydent m. Warszawy generał-major Bibikow.

KRONIKA

Lwów, 30 listopada.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbędzie się jutro, dnia 1 grudnia o godzinie pół do 7 wieczorem, w sali ratuszowej. Porządek dzienny zawiera między innemi następujące sprawy: Rekursy w sprawach policyjno-budowniczych; wybór komisyi reklamacyjnej dla wyborów Rady miejskiej; sprawa urządzenia i otwarcia targowicy na Kastelówce; wniosek w sprawie wyznaczenia subwencyi na cele wystawy krajowej w r. 1894, we Lwowie odbyć się mającej; sprawa umundurowania sług szkolnych; sprawa szkoły ludowej dominikańskiej.

Na tajnem posiedzeniu: Wnioski w sprawie obsadzenia posady starszego inżyniera, posady inżyniera, oraz dwóch posad adjunktów i jednej posady asystenta technicznego.

— **Z Koła literacko-artystycznego**. Posiedzenie sekcyi literackiej w Kole literacko-artystycznem odbędzie się jutro, we czwartek, o godzinie 9 wieczorem w lokalu „Koła". P. Jan Kasprowicz będzie miał wykład o Tennysonie, poczem nastąpi pogadanka w sprawach sekcyi.

— **Dla głodnych dzieci.** Zamiast wieńca na trumnę ś. p. Maryi Waydowskiej, wdowie po konsyl. apel. złożył K. L. dla głodnych dzieci 5 zł.

— **W czytelni katolickiej** odbędzie się we czwartek, 1 grudnia b. r. pogadanka p. Karola Iwanickiego „O sztuce gotyckiej w Polsce". Początek pogadanki o godzinie 7.

— **Powszechna wystawa krajowa we Lwowie.** Praski *Hlas Naroda* pisze: „Przybył do Pragi delegat komitetu galicyjskiej wystawy krajowej, w r. 1894 urządzić się mającej, p. Jan Kazimierz Zieliński, w celu studyowania urządzeń naszej krajowej wystawy jubileuszowej i jej organizacyi. Rozumie się samo przez się, że szanowny delegat znajdzie we wszystkich powołanych kołach najżyczliwsze przyjęcie, w dobrej bowiem i miłej pamięci jest szczere uznanie i liczne zwiedzanie ze strony braci Polaków, jakiem się cieszyła nasza wystawa jubileuszowa. Życzymy im też aby wystawa ich doznała równego powodzenia, jak nasza. Prezesem wystawy lwowskiej jest książę Adam Sapieha, dyrektorem poseł sejmowy dr. Zdzisław Marchwicki."

— **Egzamina ochotników jednorocznych**. W komisyi wojskowej Rady państwa przedłożył p. Minister obrony krajowej następujące wyniki egzaminów ochotników jednorocznych. Do złożenia egzaminu powołano w 1891/2 r. 1.920 ochotników, którzy odbyli służbę jednoroczną, a mianowicie: 1.830 z wojska liniowego, i 90 z obrony krajowej. Z tych złożyło egzamin z dobrym skutkiem 1.532 ochotników z wojska liniowego, a 82 z obrony krajowej. Nie zdało egzaminu 193 z wojska liniowego, 5 z obrony krajowej. Odstąpiło od egzaminu 57 z wojska liniowego, 2 z obrony krajowej. Z powodu choroby przedłużono termin składania egzaminu 48 ochotnikom z linii, 1 z obrony krajowej. Po odbyciu drugiego roku służby złożyło egzamin 143 ochotników z linii, 2 z obrony krajowej. Wynika ztąd, że jednak i z tych, którzy drugi rok służyli, nie zdało egzaminu 93 ochotników, wyłącznie z wojska liniowego.

§ **Ruch telegraficzny.** Na liniach galicyjskich, w przeciągu miesiąca października 1892 r. nadano depesz: rządowych bezpłatnych 163, w służbie telegrafu 1.806, zapłaconych rządowych i prywatnych 69.259. Nadeszło depesz: rządowych bezpłatnych 90, w służbie telegrafu 8.291, zapłaconych rządowych i prywatnych 75.094; przetelegrafowano 224.187 depesz; przeszło zatem przez linie galicyjskie 378.890 depesz. Za nadane depesze wpłynęło do kas 34.762 zł.

— **Projekt ustawy budowniczej** dla miasta Lwowa. Stowarzyszenie budowniczych uchwaliło w marcu r. b. wypracować projekt nowej ustawy budowniczej dla Lwowa na tegoroczną wystawę budowlaną. Osobna komisya ułożyła odnośny projekt, a referent jej, architekt Kowalczuk, wyniki obrad przedstawił w broszurze, która obecnie wyszła z druku. Autor broszury wskazuje, jakie powinny być wprowadzone zmiany do ustawy budowniczej z r. 1881 ze względu na szybki rozwój stolicy i przedłożył normy dla planu regulacyjnego miasta, jakoteż przepisy, których przestrzegania powinno się żądać przy udzielaniu pozwolenia na budowę. Autor domaga się lepszego urządzenia wychodków, udoskonalenia kanalizacyi, odłączenia kanalizacyi szpitalnej od publicznej, ścisłego odosobnienia wodociągów od kanałów, czyszczenia wychodków zapomocą maszyn systemu Talarda i t. d.

— Dr. **Emil Habdank Dunikowski**, profesor i dziekan Uniwersytetu lwowskiego, prezes polskiego Towarzystwa przyrodników im. Kopernika, powróciwszy w tych dniach z podróży po Ameryce, będzie miał w niedzielę, dnia 3 grudnia, w wielkiej sali ratuszowej odczyt p. t.: „Od Atlantyku do Pacyfiku". Dyrekcya Towarzystwa pomocy naukowej, zawiadamiając publiczność, iż szanowny prelegent przeznaczył cały dochód dla tegoż Towarzystwa, zaprasza jak najuprzemiej na ten ze wszech miar zajmujący odczyt. Początek z uderzeniem godziny 7 wieczorem.

— **Z dziejów Panamy**. Myśl przebicia kanału panamskiego sięga czasów odległych. Następca Karola Vgo, Filip IIgi, miał podobno nakazać inżynierom flamandzkim sporządzenia kosztorysów. Tak go jednak przeraziły olbrzymie sumy ich obliczeń, że wydał rozkaz, jako każdy, ktokolwiek zajmować się będzie sprawą przebicia kanału panamskiego, skazany zostanie na śmierć. Napoleon III, będąc więźniem w Ham, starał się o koncesyę. Prośby tej nie uwzględniono. Różnymi czasy Towarzystwa angielskie i amerykańskie robiły studya na miejscu, ale wszystkich przerażał koszt olbrzymi i niepokonane trudności. Obecnie koncesya wydaną była nie Lessepsowi, lecz ks. Bonapartemu Wyze, który przelał ją na Towarzystwo, likwidujące teraz interesa.

— **Z obserwatoryum** c. k. Szkoły Politechnicznej we Lwowie, dnia 30 listopada 1892. Barometr opada.

W ubiegłej dobie licząc od godziny 12 w południe dnia 29 listopada do 12 w południe dnia 30 listopada b. r., mieliśmy wiatr co do kierunku południowo-zachodni, co do siły słaby (1—2), niebo prawie czyste, a powietrze bardzo wilgotne (94 proc. wilgot. względ.) opadu nie było.

Średnia temperatura w tym czasie była —6,0°C., najwyższa —2,4°C. wczoraj popołudniu, najniższa —9,0°C. w nocy.

Przez całą dobę mieliśmy pogodę.

Zniżka barometryczna 740 do 745 mm. znajdowała się w północnej Skandynawii; zwyżka 785 do 780 mm. w Siedmiogrodzie.

Stan barometru, zredukowany do poziomu morza, był dziś o godzinie 12 w południe 763 mm.

Prognoza na dobę 1 grudnia 1892 roku (od północy do północy): Wiatr będzie co do kierunku południowo-zachodni, co do siły mierny (3); średnia temperatura doby podniesie się do—4°C., niebo będzie lekko zachmurzone, a względna wilgotność powietrza około 9,0 proc.; opadu nie będzie, pogodnie.

— **Z kroniki pożarów** w kraju, z których w ostatnich czasach znaczniejsze wynikły szkody, notujemy następujące: W Pruchniku (pow. jarosławski), spłonął dom Marcina Teresza, wraz ze składem towarów; szkoda 2.000 zł. w części ubezpieczona. — Na przedmieściu Jarosławia zgorzał dom Jana Liskiewicza, szkoda 1.520 zł. w części ubezpieczona. — W Jarosławiu spłonęły stajnie koszar kawaleryi, szkoda 2.000 zł. w części ubezpieczona. — W Bilince (pow. samborski), spłonęło 8 domów, z zapasami zboża, szkoda 3.784 zł. w części ubezpieczona. — W Ściance, pow. buczackiego, spłonęły budynki folwarczne ze zbożem, wartości 8.000 zł. — W gminie Tycha, pow. staromiejskiego, spłonął tartak parowy, Eliasza Friedmana, szkoda 20.000 zł. — W Hnizdyczowie (pow. żydaczowski), zgorzało 12 zagród włościańskich, szkoda wynosi kilkanaście tysięcy zł. w części ubezpieczona. — W Nowem Siole tegoż powiatu spłonęły stajnie na obszarze dworskim, spaliło się także 10 koni i 40 sztuk bydła rogatego; szkoda 10.000 zł. — W Bratkówce, pow. gródeckiego. zgorzało 6 zagród włościańskich, szkoda 1.600 zł. — Na stacyi kolejowej w Grybowie spłonął magazyn naftowy i 140 beczek nafty (ubezpieczone), szkoda około 5.000 zł.

— **Zawiedziony małżonek**. Po gwałtownej scenie małżeńskiej, mąż otrzymał od żony policzek. Z wielką godnością bierze kapelusz i zabierając się do wyjścia, powiada:

— Gdym przed laty sześciu prosił panią o rękę, nie domyślałem się, jaki z niej zrobisz użytek.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha l. 10, I piętro, otwarta jest codziennie od godziny 10 rano do 4 popołudniu i wieczorem od godziny 5 do 8. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

Repertoar teatralny. W teatrze hr. Skarbka. Dziś, we środę, po raz trzeci „Gorąca Krew", wodewil w 3 aktach a 7 odsłonach L Krenna i K. Lindau'a, z muzyką H. Schenka — Jutro, we czwarek, po raz pierwszy w tym sezonie „Halka", opera w 4 aktach Moniuszki. Występ pp. Aleksandra Myszugi, Rudolfa Bernhardta i Juliana Jeromina.

Orzeszkowa napisała nową powieść p. n. „Dwa Bieguny".

Tygodnika illustrowanego, ostatni numer 152, w dziale ilustracyjnym przynosi nam kopię z obrazu Władysława Szernera, artysty szczególnie biegłego w odtwarzaniu portretów rodzajowych p. t. „Targ w małem miasteczku“. Na środkowej karcie pieśći oko śliczniutka główka dziewczęcia ze studyów Mieczysława Reyznera. Miłemu temu zjawisku dano tytuł w „W iluzyach“. Chwilę bieżącą odźwierciadlają szkice z wystawy etnograficznej i z otwartej wczoraj wystawy obrazów Franciszka Żmurki. W dziale literackim zaciekawia zarówno coraz piękniej się rozwijająca powieść Wincentego Kosiakiewicza „W miasteczku“, jak „Przechadzki po Starem Mieście“ Wiktora Gomulickiego (z rysunkami I. Pankiewicza) i powieść Pawła Lindau „Pasożyt“ dająca luźne pole do domysłów, a opisująca dzieje tenora.

*) **J. Lassalle** najznakomitszy obecnie śpiewak opery paryskiej, który także wybornie pieśni i romansy francuskie wygłasza, wystąpi, jak nam donoszą, we Lwowie w dwóch koncertach, do których urządzenia p. dyr. Marka uproszono.

* **Przewodnika gimnastycznego** „Sokół“ (organ Towarzystwa gimnastycznego) opuścił prasę nr. 14 z grudnia b. r. i zawiera: Nerwowość a wychowanie fizyczne. — Zarys ćwiczeń na drążku (c. d.) — Zlot sokoli (c. d.) — W sprawie fizycznego wychowania młodzieży. — Sprawy towarzystw gimnastycznych polskich. — Kronika.

Z Akademii francuskiej. W tych dniach odbyło się w Paryżu doroczne zwyczajne posiedzenie Akademii, na którem generalny sekretarz p. Kamil Doucet zdawał sprawę z nagród udzielonych i rozpisanych konkursów. Praca to olbrzymia, gdyż, jak wiadomo, Akademia rozporządza wielkimi funduszami. *Great attraction* posiedzenia stanowiła mowa p. Emila Ollivier słynnego ministra cesarstwa. Było to jego pierwsze wystąpienie publiczne od chwili, kiedy w 1870 roku rzucił z trybuny owe smutnej pamięci słowa, że Francya dąży do wojny z lekkiem sercem. Odtąd Ollivier zamknął się w zaciszu życia familijnego a oddany pracy literackiej zachował pełne godności milczenie, nie odpowiadając na żadne inwektywy i oszczerstwa, to też samo już ukazanie się Olliviera na mównicy, budziło ogólną ciekawość i sprowadziło liczną na posiedzenie publiczność. P. Ollivier czytał sprawozdanie o nagrodach cnoty wyznaczonych przez Montyon. Dzienniki przychylnie oceniają przemówienie zdradzające znakomitego mowcę i doświadczonego parlamentarzystę. Zajścia nie było żadnego.

W Paryżu umarł Wilhelm Guizot, syn sławnego ministra; zmarły był profesorem literatur garmańskich w *Collège de France*. Miał lat 59.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Ze świata finansowego.

Wiedeń, 27 listopada.

Wczorajsza giełda zamknęła kursa wszystkich prawie efektów w doskonałem usposobieniu. Kredyty notowały ostatecznie 317·12. Spekulacya przeważnie niemi się zajmowała. Rozeszła się pogłoska o bliskich rokowaniach obu Ministrów finansów z grupą Rothschilda, pomimo z drugiej strony tendencyjnych telegramów, które wysłano do Berlina z wiadomością, jakoby interesa pożyczkowe odłożono z powodu jakiegoś politycznego przesilenia. Jeden z największych tutejszych spekulantów forsował gwałtownie kredyty, ażeby wpłynąć na berlińskie oświadczenie premiowe. Akcye nowoemitowane kroackiego banku hipotecznego notowały 120·50. Renta majowa potrzebuje jeszcze tylko 2 proc., ażeby osiągnąć kurs *pari*. Spekulacya jest przekonaną — pomimo odmiennego zdania Ministra Steinbacha, że renta majowa nie tak prędko zostanie skonwertowaną, a uzyskawszy kurs *pari*, utrzyma się na tej cenie dość długo. Korzysta więc z tej chwili świat spekulacyjny i skupuje ten papier gorliwie, przeczo renta majowa nieustannie idzie w górę i rzeczywiście osiągnie niedługo kurs *pari*.

Zwyżce rent, towarzyszyła zwyżka papierów bankowych. Pod tym względem wyszczególniły się przedewszystkiem akcye Zakładu kred. ziem., dla których zorganizowało się podobno konsorcyum zwyżkowe w Paryżu. Na targu papierów kolejowych okazuje się tendencya zniżkowa. Wyjątek stanowią jedynie akcye czeskiej zachodniej kolei i kolei północnej. Papiery przemysłowe są bardzo słabe. W ogóle, gdyby nie część pewna spekulantów, która *coûte que coûte* gra zapamiętale, kursa nie utrzymałyby się na tej wysokości, gdyż wyższy świat finansowy i szersza publiczność prawie nie biorą udziału w grze.

Na okręcie transatlantyckim „Champagne“, popłynęło z Ameryki do Europy złoto w ilości 600.000 dolarów, zaś na statku „Saale“ 225.000 uncyj srebra i 413.000 meksykańskich dolarów.

Targ zbożowy.

Lwów, 30 listopada: pszenica 7·10 do 7·35, żyto 5·75 do 6·—, jęczmień 5·— do 6·—, owies 5·40 do 5.75, rzepak 11·— do 11·75, groch 6·— do 8·75, wyka 4·50 do 4·75, nas. lniane 9·80 do 10·75, bób —·— do —·—, bobik 4·75 do 5·—, hreczka 7·— do 7·75, koniczyna czerwona 65·— do 75·—, biała 65·— do 75·— szwedzka 65·— do 75·—, kminek 17·— do 17·60, anyż 32· do 38·—, kukurudza stara 5·25 do 5·50, nowa 4·75 do 5·—, chmiel 70·— do 90·—, spirytus gotowy 11·75 do 12·—. Nowy spirytus na termina 10·50 do 11·—.

Tendencya zniżkowa trwa dalej, ruch w handlu zbożowym słaby, chmiel zaś, rzepak, spirytus i konicz więcej poszukiwane.

Kraków: pszenica biała 8·15 do 8·25, czerwona 7·80 do 8·20, żółta 7·80 do 8·20, żyto 6·50 do 6.90, jęczmień browarny 6·40 do 6·80, pastewny 5·60 do 5·75, owies 5·50 do 5·75, groch 7·— do 9·—, koniczyna czerwona 60·— do 70·—, biała 65·— do 75·—, rzepak 11·50 do 12·—.

Usposobienie słabe.

Rzeszów: pszenica 7·50 do 7·75, żyto 6·20 do 6·35, jęczmień browarny 5·50 do 6·15, pastewny —.— do —· , owies 5·30 do 6·—, wyka 5·25 do 5·60. groch 6·— do 8·—, rzepak 11·— do 11·50 chmiel za 56 kil. —·— do —·—. koniczyna —·— do —·— makuchy rzepakowe 6·25 do 6·30. Spirytus 12·— do 12·50.

Usposobienie w ogóle spokojne, co do pszenicy i żyta stałe, co do rzepaku niezmienne, co do spirytusu tendencya zwyżkowa, konicz poszukiwany, inne produkta nie uległy zmianie.

OSTATNIA POCZTA

Najj. Pan udzielił przedwczoraj publicznych posłuchań i raczył przyjąć między innymi generał-porucznika Roszkowskiego.

Pol. Corr. dowiaduje się, iż wiadomość, jakoby carewicz Mikołaj podczas ostatniego pobytu w Atenach zaręczył się z księżniczką Maryą, córką królestwa greckich, nie znajduje potwierdzenia w dobrze poinformowanych kołach.

Znany publicysta rossyjski i exdyplomata Tatiszczew ogłasza w *Ross. Wiestniku* studyum o turecko bułgarskich stosunkach, jak one ukształtowały się w czasach ostatnich w obec Rossyi. Główną treścią studyum jest przyznanie, że wpływ Rossyi na Bałkanie znacznie się zmniejszył, czego dowodzi między innemi podróż Stambułowa do Konstantynopola w zamiarze zakomunikowania sułtanowi i ministrom tureckim skradzionych z archiwum poselstwa rossyjskiego w Bukareszcie papierów, i nastraszenia ich widmem niebezpieczeństwa grożącego ze strony Rossyi państwu ottomańskiemu. Z tego, że Stambułów jest zaciekłym wrogiem Rossyi, nie należy wnioskować, jakoby zbywało mu na zdolnościach dyplomatycznych, a kalkulacye jego zastraszenia Rossyi nie chybiły celu, co już świadczy o zmyśle politycznym ministra bułgarskiego. Po wizycie Stambułowa zaproszono pospiesznie generała Brialmonta do Konstantynopola, a ten po dokładnem zbadaniu Dardanellów i Bosforu sporządził nowe plany obwarowania cieśnin morskich. Rossya — pisze dalej Tatiszczew, nie powinna na to pozwolić aby Turcya, jej nierzetelna dłużniczka, zaciągnęła wielką pożyczkę specyalnie na cele skierowane przeciw Rossyi... Godnem jest uwagi, że exdyplomata rossyjski, pomimo że z Petersburga wysyłano w swoim czasie jeden komunikat za drugim celem przekonania świata o sfałszowaniu dokumentów bukareszskich, wspomina o tych dokumentach w ten sposób, jakoby nie powątpiewał wcale o ich wiarogodności.

W sprawie traktatu handlowego szwajcarsko-francuskiego oświadcza berneński *Handelsamtsblatt*, że jeżeli parlament i senat francuski okażą się dla projektowanego w traktacie obniżenia taryf celnych równie nieprzychylnymi, jak się okazała komisya taryfy celnej, to rozbiłaby się cała ugoda handlowa i konwencya literacka. Urzędowy organ handlowy wyraża wszakże nadzieję, że obie Izby oraz rząd dzieło traktatowe doprowadzą do pomyślnego rezultatu.

Z Paryża donoszą o pogłoskach sensacyjnych, obiegających po mieście; między innemi opowiadają, że były minister spraw wewnętrznych, Constans, opuszczając ministerstwo wręczył prezydentowi Carnotowi kopertę zapieczętowaną mówiąc: „List ten zawiera nazwiska deputowanych skompromitowanych w sprawie panamskiej, może kiedyś przyda się to panu prezydentowi.“

W niektórych dziennikach pojawiła się bajka, że Reinach nie umarł, lecz uciekł za granicę; w trumnie zaś złożonej do grobu familijnego znajdują się kamienie.

Gubernator banku francuskiego Magnin ze względów służbowych odmówił wydania komisyi parlamentarnej spisu czeków oraz kopii rachunku bieżącego bar. Reinacha.

Wszystkie dzienniki paryskie zapisują z wielką boleścią śmierć kardynała Lavigerie, który ich zdaniem był najwierniejszą i najpopularniejszą osobistością francuskiego episkopatu. Zgon jego jest wielką stratą dla Francyi i dla kościoła.

Jeden z dzienników paryskich zestawiając obydwa przedsiębiorstwa, mianowicie budowy kanałów Suezkiego i Panamy doszedł do następujących cyfr. Koszta budowy Suezkiego kanału wynosiły 480 milj. fr. Dzisiejsza warotość akcyj wynosi zaś 1400 milj. fr. Co do Panamy zaś emisya akcyj wynosi około 1400 milj. fr., które obecnie reprezentują tylko wartość 170 milj fr. Rezultat zatem wręcz przeciwny.

Niektóre dzienniki paryskie donoszą, że biskupi z Clermont i Saint Dié nie przyjęli nominacyi na stolice arcybiskupie Cambray i Bourges.

Gubernator Algieru przedstawił rządowi wniosek, aby pogrzeb kardynała Lavigerie odbył się z niezwykłymi honorami i aby zwłoki jego przewiezione zostały do Tunisu na okręcie wojennym.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 30 listopada. *Wiener Ztg.* ogłasza, że Najj. Pan raczył zamianować dziekana rudnickiego, ks. Tomasza Grodeckiego, proboszcza w Pysznicy i dziekana strzyżowskiego, ks. Franciszka Jabczyńskiego, proboszcza w Strzyżowie, kanonikami honorowymi rzymsko-katolickiej kapituły w Przemyślu.

Wiener Ztg. ogłasza ustawę o nadaniu koncesyi na kolej lokalną ze stacyi Tłumacz-Pałahicze do Tłumacza.

Wiedeń, 30 listopada. Wczorajszą rozprawę budżetową wypełniły głównie namiętne a po części zaprawione osobistemi wycieczkami spory pomiędzy p. Kronawetterem z jednej, posłami zaś Gessmanem i Schneiderem z drugiej strony, co dało Prezydentowi powód do tego, iż musiał pp. Kronawettera, Gessmana i Schneidera kilkakrotnie przywoływać do porządku. P. Gessman domagał się utworzenia komisyi, któraby udzieliła nagany p. Kronawetterowi z powodu jego sposobu wyrażania się, cofnął jednakże następnie sam swój wniosek. P. Gessman zarzucał Kronawetterowi, iż ten ostatni wysławia rzeczpospolitę francuską, czego mu można powinszować w obec znanej sprawy panamskiej; mowca oświadcza, iż przedkłada już raczej absolutyzm nad tę republikę, złożoną z oszustów i łotrów. (*Wielkie poruszenie w sali*). Prezydent udzielił Gessmanowi z powodu tych słów obrażających państwo, które pozostaje w przyjaznych stosunkach z Monarchią austro-węgierską, nagany.

Rozdział „Rada państwa“ przyjęto następnie bez zmiany. Zapotrzebowanie na budowę gmachu dla Delegacyi austryackich w Budapeszcie uchwalono w imiennem głosowaniu 197 głosami przeciw 67, a tożsamo rezolucyę, wzywającą Rząd, by zażądał kredytu, potrzebnego na ustawienie w parlamencie biustów Herbsta, Clam-Martinitz'a i Grocholskiego.

Następne posiedzenie dzisiaj.

Wiedeń, 30 listopada. *Presse*, pisząc o uchwale zjednoczonej lewicy niemieckiej głosowania przeciw funduszowi dyspozycyjnemu, przypomina, iż P. Prezes Ministrów hr. Taaffe corocznie zaznaczał, że nie uważa głosowania za tym funduszem za wyraz zaufania dla Rządu, lecz że pozycyę tę stawia na równi z którąkolwiekbądź inną pozycyą budżetu. W roku poprzednim dodał P. Prezes Ministrów przy tej sposobności, iż Rząd przywiązuje wielką wagę do współdziałania zjednoczonej lewicy niemieckiej. I tym razem, przy uchwaleniu funduszu dyspozycyjnego dla tego samego Rządu, jak się to samo przez się rozumie, trzeba zjedn. lewicy niemieckiej pozostawić, by według własnego swojego uznania oznaczyła swe polityczne stanowisko w obec innych stronnictw Izby posłów i w obec Rządu; — ale samo odrzucenie funduszu dyspozycyjnego przez lewicę niemiecką nie da Rządowi bynajmniej powodu do tego, by miał wyrzec się utrzymania dotychczasowego kontaktu (*Fühlung*) ze zjednoczoną lewicą. Rząd niezawodnie będzie przykładał wielką wagę do tego, by P. Minister zaufania zjedn. lewicy niemieckiej, hr. Kuenburg pozostał w gabinecie, gdyby jednak zjednoczona lewica niemiecka miała wystąpienie P. Ministra hr. Kuenburga z gabinetu uważać za bezwzględnie potrzebne, dalszy kontakt Rządu ze zjednoczoną lewicą niemiecką zostałby wprawdzie znacznie utrudniony, ale — przynajmniej co się tyczy Rządu — nie zerwany.

Wiedeń, 30 listopada. (*Tel. pryw.*) Dymisya hr. Kuenburga dotychczas nie została przyjętą. Przyjęcie jej nastąpi zapewne dopiero po rozprawach nad funduszem dyspozycyjnym, jeżeli lewica będzie dalej przy dymisyi obstawać.

Dzisiejsze posiedzenie Izby zapewne nie doprowadzi do żadnych zasadniczych oświadczeń, albowiem złączono trzy pozycye tutułu: „Rada Ministrów“, w jedną, wyłączając fundusz dyspozycyjny. Nad temi trzema pozycyami toczyć się będzie zapewne dłuższa rozprawa, która zajmie całe posiedzenie, z uczestnictwem przeważnie Młodoczechów. Dopiero w rozprawie nad funduszem dyspozycyjnym przemawiać będzie p. Plener. O ile sądzić można, Rząd stara się nie utrudniać lewicy trudnego i tak położenia, jakie z własnej winy stworzyła.

Wiedeń, 30 listopada. W Radzie gminnej oświadczył burmistrz, że antisemickim radnym, którzy usunęli się od udziału w pracach Rady, przypomniał obowiązki, połączone z mandatem radnych; innych środków burmistrz w obec tych radnych nie ma w swych rękach. Rada przyjęła to oświadczenie burmistrza do wiadomości.

Budapeszt, 30 listopada. Na posiedzeniu konferencyi stronnictwa liberalnego, dziękował prezes gabinetu dr. Wekerle za zaufanie, wyrażone jemu specyalnie przez kilku członków stronnictwa, dodając, że zaufanie to przyjąć może tylko wspólnie z innymi członkami rządu, solidarnie z nim związanymi. Rząd będzie się starał uczynić wszystko, co posłużyć może do urzeczywistnienia programu, liczy jednak na poparcie stronnictwa i ewentualnie na pomoc tych, którzy się do stronnictwa liberalnego przyłączą. Rząd nie podlega żadnemu specyalnemu wpływowi; takie wpływy w ogóle nie istnieją. Wkońcu uprasza dr. Wekerle, ażeby zajście, jakie wynikło, uważać za zupełnie tem oświadczeniem załatwione. Zgromadzeni przerywali mowę ministra kilkakrotnem przytwierdzeniem, a wkońcu stronnictwo całe przyjęło oświadczenie dr. Wekerlego z największem zadowoleniem.

Budapeszt, 30 listopada. Izba deputowanych załatwiła w rozprawie szczegółowej prowizoryum budżetowe. Dziś odbędzie się trzecie czytanie tego przedłożenia.

Budapeszt, 30 listopada. Wczoraj zachorowały na cholerę 2 osoby, zmarła jedna.

Berlin, 30 listopada. Wczoraj rozpoczął się proces, wytoczony antisemicie Ahlwardtowi, z powodu wydanej przez niego broszury, p. t. *Judenflinten*.

Poczdam, 30 listopada. W. książę Włodzimierz, z małżonką, przybył tu wczoraj i zamieszkał w nowym pałacu królewskim.

Bueckeburg, 30 listopada. Książę Adolf Schaumburg-Lippe, bawiący chwilowo wraz z księciem Hermanem, powracającym do zdrowia, w zamku myśliwskim Steuerling, zachorował tam ciężko na febrę gastryczną.

Rzym, 30 listopada. Minister Brin odpowie dzisiaj w senacie na interpelacyę w sprawie klauzuli do cel od wina.

Sofia, 30 listopada. Sobranie uchwaliło kredyt w kwocie 50.000 na udział Bułgaryi w wystawie w Chicago.

Podczas obrad nad ustawą o markach ochronnych dla wyrobów fabrycznych, domagał się deputowany z Filipopola w obecności ministra Naczewicza, który wniósł to przedłożenie, by sobranie zaprosiło ministra do obrony przedłożenia. Naczewicz wzbraniał się pojawić w sobraniu w celu obrony przedłożenia. w skutek czego uczynił to Stambułow. Z powodu tego wypadku krąży upornie pogłoska o dymisyi Naczewicza.

Paryż, 30 listopada. Carnot konferował wczoraj zrana z Loubetem; wieczorem przyjął Brissona, Le Royera i Floqueta.

Zawezwani na dziś przez komisyę dla sprawy panamskiej Karol Lesseps, Cottu i Fontane, odpowiedzieli listownie, że nie mogą usłuchać wezwania.

Generalny prokurator odmówił ankiecie panamskiej prawa wejrzenia do aktów, tyczących się sprawy panamskiej.

Paryż, 30 listopada. Prezydent Carnot poruczył Brissonowi złożenie nowego gabinetu. Brisson pragnie, przed daniem stanowczej odpowiedzi, porozumieć się ze swoimi przyjaciołmi politycznymi.

Paryż, 30 listopada. Komisya dla sprawy panamskiej przesłuchiwała wczoraj najpierw wspólnika domu bankowego: „Kohn i Reinach“, Kohna, który zeznał, że Reinach posiadał w banku konto prywatne, które w roku 1888 zmniejszyło się o cały milion. Przesłuchiwany następnie Popper zeznał, iż Artonowi wypłacono milion w różnych ratach. Deputowany Laguerre zeznał, iż dowiedział się od Artona, że podczas wyborów w departamencie Nord, tenże interweniował przez osobę trzecią u rządu w sprawie panamskiej i wypłacił na cele partyjne 300.000 fr.

Słychać, iż generalny prokurator podał się do dymisyi.

Odpowiedzialny redaktor: **Adam Krechowiecki**

Od Ekspedycyi.

Do dzisiejszego numeru dołącza się prospekt fabryki i składu praktycznych artykułów Schwanhäussera w Wiedniu.

Przyjechali do Lwowa

dnia 30 listopada 1892.

Hotel Żorża.

PP. Z. Obertyński z Cieląża, Z. Wiszniewski Putiatycz, St. Moysa z Rudnik, L. Horodyski Tłusteńkiego A. hr. Starzeński z Dąbrówki, A. Rustkovsky z Brodów.

RUCH POCIĄGÓW KOLEJOWYCH.

ważny od dnia 1. Maja 1892 r. według zegaru lwowskiego.

Do Lwowa przychodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Z Krakowa	6 01	2·50	9·01	6·46	9·32	—
Z Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	9·01	—	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec główny)	—	2·57	9·40	7·21	—	—
Z Podwołocz. i Brodów (na dworzec Podzamcze)	—	2·45	9·17	6·55	—	—
Z Suczawy	10·09	—	7·56	1·42	7·06	—
Z Kimpolungu	10·09	—	7·56	—	—	—
Z Radowiec	10·09	—	7·56	—	7·06	—
Z Hliboki	10·09	—	—	—	7·06	—
Z Nowosielicy	—	—	7·56	—	7·06	—
Z Słobody rungurskiej	10·09	—	—	1·42	7·06	—
Z Husiatyna via Halicz	10·09	—	—	1·42	—	—
Z Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	2·35	—	—
Z Suchy, Nowego Sącza, Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	9·16	—	—	—
Z Chyrowa, Stanisławowa i Stryja	—	—	—	—	1·41	—
Z Pesztu, Miskolcza, Munkacza, Ławocznego i Stryja	—	—	9·16	—	1·41	—
Z Sokala i Bełzca	—	—	—	—	—	4·48
Z Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	8·32

Ze Lwowa odchodzą:	Pociąg posp.	Pociąg pospiesz.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg osob.	Pociąg mięsza.
Do Krakowa	10·41	3·07	5·26	11·01	7·56	—
Do Muszyny-Krynicy via Tarnów	—	—	—	—	7·56	—
Do Podwołocz. i Brodów (z dworca głównego)	2·58	—	9·41	10·26	—	—
Do Podwołocz. i Brodów (z Podzamcza)	3·10	—	0·02	10·52	—	—
Do Suczawy	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Husiatyna via Halicz	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Słobody rungurskiej	6·36	—	9·56	3·22	10·56	—
Do Nowosielicy	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Hliboki	6·36	—	9·56	—	—	—
Do Radowiec	6·36	—	9·56	—	10·56	—
Do Kimpolungu	6·36	—	—	3·22	—	—
Do Stryja, Chyrowa, Nowego Sącza i Suchy	—	—	6·16	10·21	7·41	—
Do Stryja i Stanisławowa	—	—	—	10·21	7·41	—
Do Stryja, Ławocznego Munkacza, Miskolcza i Pesztu	—	—	6·16	—	7·41	1
Do Bełzca i Sokala	—	—	—	—	—	9·5
Do Sokala i Rawy ruskiej	—	—	—	—	—	7·36

U w a g a: Godziny drukowane grubemi liczbami, oznaczają porę nocną od godz. 6 wieczór do 5·59 rano.

Czas kolejowy (średnio europejski) różni się od czasu lwowskiego o 35 minut, t. z. gdy zegar we Lwowie wskazuje godz. 12 w południe, zegar kolejowy wskazuje godz. 11·25 przed południem

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, d. 30 listopada 1892.

	płacą zł.	ct.	żądają zł.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	215	25	218	25
Kol. lwow.-czer.-jas. po 200 zł. w. a.	244	50	247	50
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	338	—	—	—
Banku kred. gal. po 200 zł. w. a.	—	—	215	—
2. List. zast. za 100 zł.				
Banku hipot. 5pr. w. a. los. w 40 l.	100	80	101	50
„ „ 5 pr. w. a. wylosowalne z 10 pr. premią	108	—	108	70
Banku hipot. 4 1/2 pr. los. w 50 l.	98	20	98	90
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los. w 51 l.	98	75	99	45
Tow. kred. galic. ziem. 4pr. w. a. I. emis	95	80	96	50
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. w. a los. w 41 1/2 lat	94	50	95	20
4 1/2 pr. w. a. los. 52 l	99	90	100	60
4pr. w. a. los. w 56 l.	94	—	94	70
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Gal. zakł. kred. włoś. w likwidacyi (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	—	—	—	—
(daw. 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a.	53	50	56	50
Ogól. rol. kred. Zakład dla G. i B. w likw. 6 pr. w. a. los. w 15 lat	50	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. gal. 5 pr. m. k.	104	80	105	50
Galic. funduszu propin. 4 pr. w. a.	94	60	95	30
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	101	50	102	20
Oblig. komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. em.	—	—	—	—
Komunalne Banku kraj. 5% II. em.	101	—	101	70
Pożyczki kr. 6 pr. w. a.	103	50	—	—
Pożyczki kr. 4 1/2 pr. w. a.	97	60	98	30
„ „ 4 „ „	91	75	92	45
5. Losy miasta Krakowa	23	—	25	—
„ Stanisławowa	30	50	32	50
6. Monety.				
Dukat cesarski	5	64	5	74
Napoleondor	9	51	9	61
Półimperyał	9	65	—	—
Rubel rossyjski srebrny	1	17·—	1	24·—
„ papierowy	1	17	1	19·—
10 marek niemieckich	58	65	59	15

bez kupona bieżącego.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 28 listopada 1892.

Dług państwa.	płacą	żądają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	97.95	98 15
luty-sierpień	97.95	98.15
Jednolity dług państwa w srebrze styczeń-lipiec	97.60	97 80
kwiecień-październik	97.70	97.90
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	140.25	141. –
„ „ 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	143 —	143.50
„ „ 1860 po 100 złr. 5 pr.	152 75	153.75
„ „ 1864 po 100 złr.	188 75	189.75
„ „ 1864 po 50 złr.	188.75	189.75
Renty Com. po 42 litr. austr	—.—	—.—
Listy zast. domen. państw. po 120 zł. 5 pr.	152.—	153.—
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	115.45	115 65
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	100.50	100.70
2. Obligacye indem. 5 pr. (za zł. m. k.)		
Bukowiny	105.15	—.—
Galicyi	105.—	105 20
Niższej Austryi	109.75	—.—
Siedmiogrodu	—.—	—.—
Węgier za 100 zł. wa. 4 pr.	94.50	95.50
3. Akcye.		
Bank Anglo aust. 200 zł. emit. zł.	149.75	150.25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	316.75	317.50
Niżno-austr. tow. eskomt. po 500 złr.	620.—	624.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	340.—	—.—
Gal. banku d. han. i prz. a zł. 200 wpl. 40pr.	—.—	—.—
Gal. zakł. kred. ziem. a 200 zł.	—.—	—.—
Bank dla krajów koronnych a 200 zł.	—.—	—.—
Bank austro-węgierski a 600 zł.	987.—	991.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	93 25	93.50
Austr. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. mk	314.—	316 —
Kol. Cesarz. Elżbiety po 200 zł. mk.	—.—	—.—
Kol. Rzeszów.Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—.—	—.—

	płacą	żądają
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2788 —	2794 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	216.50	217 50
Lwów-Czern. kol. 1. po 200 zł. a. w.	245.75	24[illegible].—
Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. w sr	295.25	295 75
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	9 .—	93 —
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	199.	200.—
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny-rolniczo kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—.—	—.—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 pr. w złocie w 50 l.	118.25	119.25
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. a. w. w 50 l.	100.40	101.40
„ „ „ „ 4 pr.	96.30	97.10
„ „ „ premiowe po 3 pr.	112.75	113 25
Gal. Zak. kr. ziem. krak. los. w 18 l. 6 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 20 l. 7 pr.	—.—	—.—
„ „ „ „ „ w 36 l. 6 pr.	101.50	102.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	96.—	—.—
„ „ „ „ po 4pr. w 41 l. wyl.	94.50	95.—
„ „ „ „ po 4 1/2 pr. w 52 latach zwrotne	100.—	100.50
Banku krajowego 4 1/2 pr. wa. los. w 51 1/2 l.	98.75	99.25
Obligi komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I. emisyi	—.—	—.—
Gal. banku hip. 5 pr. w 40 l. wyl.	100.80	101.—
Banku aust. węg. 4 1/2 pr.	101.—	102 —
Węg. Zakł. kred. ziem. akc. w 39 l. wyl. po 5 pr.	101.50	102—
„ „ „ „ wyl. 4 1/2 pr.	100.40	101.40
„ „ „ w 41 l. wyl. po 4 prc.	97.—	97.50
5. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. a. w.	—.—	—.—
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.) a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—.—	—.—
Kolej północna po 100 zł. em 1886 4%	99 20	100.20
„ „ po 100 zł. „ 1887 „	99.60	100 20
Kol. gal. Kar. Lud. emisya z r. 1881 po 300 zł. 4 1/2 pr.	—.—	—.—
detto (Jarosław-Sokal)	—.—	—.—

	płacą	żądają
Kol. Gal. Lwów-Czern-Jas. emisya a 300 zł. 4. pr. w srebrze z r. 1884	85.50	8650
z r. 1884	94.90	95.10
z r. 1866	—.—	—.—
z r. 1872	—.—	—.—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w sr.	103.—	103 80
Węg. regulacya Cisy po 100 zł. 4 pr.	139.—	139.50
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	192.—	192.75
Clarego po 40 zł. m. k.	53.50	54.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	126.50	127 50
Keglewicha po 10 zł. m. k.	—.—	—.—
Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	23.50	24 —
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	22.75	23.75
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	56.75	57.75
Iffiego po 40 zł. m. k.	53 25	54 25
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł.	17.25	17 75
„ „ węg. „ po 5 zł.	—.—	—.—
Fundacya szpitala Arcyks. Rudolfa po 10 zł. w. a.	23 50	24 50
Salma po 40 zł. m. k.	65.—	66 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	63.75	64 25
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	31.—	—.—
Pożycz. Tryestu po 100 zł. m. k.	131.—	133.—
„ „ po 50 zł. w. a.	63.25	64.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	37.75	38 75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	— —	62 —
7. Weksle (za 3 miesiące).		
Augsburg na 100 w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Hamburg za 100 marek w. p. n.	—.—	—.—
Londyn za ft. szt.	119 80	120 05
Paryż za 100 fr.	47.67·5	47.72 5—
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.67—	5·69—
„ pełnej wagi	5.65—	5.67.—
Korona	—.—.—	—.—.—
20-frankówka	9.55·5	9.56·5—
Rossyjski półimperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—.—	—.—.—
Srebro	—.—.—	—.—.—

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. 3531 (7268 3—3)

W ces. król. Sądzie powiatowym w Żurawnie odbędzie się o godzinie 10 przed południem dnia 23 grudnia 1892 relicytacya realności po lk. 29 w Żurawnie wedle dom. II. pag. 128 n 5 (6) haer. masy spadkowej po Josluvel Józefie Hornig, a względnie tegoż spadkobierców własnej na rzecz szpitala fundacyi Rudolf we Wiedniu o zapłacenie 106 zł. 64 ct w. a. zpn.

Cena wywołania 1000 zł. a. w.

Wadyum 50 zł. w. a.

Resztę warunków przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych z miejsca pobytu wierzycieli ustanowionym jest kurator Jan Ludkiewicz c. k. notaryusz w Żurawnie.

C. k. Sąd powiatowy.

Żurawno, dnia 30 sierpnia 1892.

L. 25729 (7252 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miejsko delegowany, w Tarnowie podaje do wiadomości, że na zaspokojenie zaległych rat wierzytelności galic. zakładu kredyt ziem. w likwidacyi w pierwotnej sumie 150 zł. z należytościami dodatkowemi dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna realności objętej whl. 124 ks gr katastr. Mikołajowice Kazimierza Uszki własnej.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyą publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach a to dnia 23 grudnia 1892 i 24 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cena wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa 800 zł. poniżej której w terminie pierwszym realność sprztdaną nie będzie.

W drugim terminie nastąpi sprzedaż za jakąkolwiek najwyżej oflarowaną cenę.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 80 zł.

Reszte warunków z wyciągu hipotecznego i aktu szacunkowego przejrzeć można w registraturze.

Tarnów, dnia 10 listopada 1892.

L. 17579 (7270 3—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. S II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Onufrego Karoliny Kulików sumy 100 zł. w. a. z pn. licytacyą realności Jana Cwynara wyk. hip. 502 gminy Sołonka objętej na dzień 15 stycznia 1893 i na dzień 12 lutego 1893 zawsze o godzinie 10 rano w biurze nr. 3.

Cena wywołania 156 zł. a. w.

Wadyum 15 zł. 60 ct. a. w.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania, na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół spisania przynależności, ocenienia, tudzież wyciąg hipoteczny w tus. registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Zbyszewski.

Lwów, dnia 10 listopada 1892.

L. 3132 (7233 3—3)

W dniach 27 grudnia 1892 i 31 stycznia 1893 o 10 godz. z rana odbędzie się w sądzie tutejszym na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania zaś na drugim terminie i niżej tejże przymusowa sprzedaż.

1) całej posiadłości wyk hip. 29,

2) 12/96 niewydzielonych części posiadłości wyk. hip. 13,

3) 6/48 niewydzielonych części posiadłości wyk, hip. l. 14,

4) 12/36 niewydzielonych części posiadłości wyk. hip. 23,

5) 6/24 niewydzielonych części posiadłości wyk. hip. 24,

6) 2/4 niewydzielonych części posiadłości wyk. hip. 28, i

7) 6/24 niewydzielonych części posiadłości wyk. hip 41 księgi gr. gm. Janówka objętych nieobjętej masy spadkowej ś. p. Iwana Bojczyna własnych celem zaspokojenia należytości Anschla Seiferta w kwocie 143 zł 88 ct. a. w. zpn.

Cena wywołania posiadłości ad 1 wynosi kwotę 144 zł. ad 2, 3 zł. 12 1/2 ct. ad 3, 11 zł. 37 1/2 ct. ad 4 5 zł. ad 5, 2 zł. ad 6, 17 zł. 50 ad 7. 2 zł 25 ct.

Wadyum 10%

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ck. notaryusz Maryan Minkusiewicz w Rożniatowie.

Rożniatów, 15 lipca 1892.

L. 31427 (6994 3—3)

W c. k. Sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Bronisławy Kornelii 2 im. hr. Stadnickiej w kwocie 10000 zł. z pn. w dniu 1 lutego 1893 i 8 marca 1893 zawsze o godz. 11 rano przymusowa sprzedaż dóbr Radwanowice i S łotwina wykazami hip. l. 575 i 822 objętych w powiecie Krzeszowickim położonych.

Cena wywołania wynosi 34469 zł. 69 ct.

Wadyum 3447 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Gluziński zastępcą adwokat dr. Tomik.

Kraków, 21 października 1892.

L. 19031 (6993 3 3)

W c. k. sądzie krajowym w Krakowie odbędzie się celem zaspokojenia wierzytelności Kasy oszczędności miasta Krakowa a wszczególności a) raty płatnej 15 września 1889 w kwocie 160 zł. wraz z prowizyą za zwłokę po 6 prc. ro znie za czas od dnia 15 września 1889 aż do dnia zapłaty, b) reszty kapitału pożyczkowogo, który po strąceniu raty kapitalnej pod a) wymienionej wynosi 3291 zł. 6 ct. aw. w dniu 23 stycznia 1893 i 20 lutego 1893 zawsze o godzinie 10 rano przymusowa sprzedaż realności pod lk. 122 dz. VII. w Krakowie położonej lwh. 1517 objętej Izaka Milleta, Róży z Milletów Żabnerowej własnej.

Cena wywołania wynosi 8765 zł. 25 ct.

Wadyum 876 zł.

Warunki licytacyjne można przejrzeć w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Styczeń, zastępcą adwokat dr Cseszną k.

Kraków, 9 września 1892.

L. 6244 (7228 3 3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 38 zł. a. w. odbędzie się dnia 23 stycznia 1893 i 3 lutego 1893 każdym razem o 10 z rana egzekucyjna sprzedaż przez licytacyę realności pod l. 379 w Inwałdzie położonej dłużnika Jana Świdra własnej.

Cena wywołania 553 zł. 95 ct.

Wadyum 55 zł. 60 ct.

Resztę warunków licytacyi i akt oszacowania przejrzeć można w tut. registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.

Andrychów, 14 września 1892.

L. 37143 (7257 3—3)

Obwieszczenie A.

Celem wydzierżawienia poboru akcyzy od mięsa w okręgach niżej pomienionych na czas począwszy od 1 stycznia 1893 na rok jeden z prawem przedłużenia tej dzierżawy na następujący drugi i trzeci rok w razie niewypowiedzenia takowej w terminie lub bezwarunkowo na trzy po sobie następujące lata tj. na czas od 1 stycznia 1893 do końca grudnia 1895 odbędzie się w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnowie dnia 13 grudnia 1892 trzecia i ostatnia publiczna licytacya.

Pisemne oferty wraz z 10 prc. wadyum ostemplowane znaczkiem na 50 ct. wniesione być mogą najpóźniej do dnia 12 grudnia 1892 do godziny 6 po południu na ręce naczelnika c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu.

Bliższe warunki licytacyi jakoteż wykaz miejscowości do pojedynczych okręgów dzierżawnych należących mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbu w Tarnowie i wszystkich tej Dyrekcyi podległych c. k. Nadzorach straży skarbowej.

L. p.	Okręg dzierżawny	klasa taryfy	Cena wywołania		10 prc. Wadyum	Licytacya odbędzie się
			zł.	ct.	zł.	
1	Brzesko	III.	4602	—	461	
2	Mielec	„	4806	—	481	
3	Niepołomice	„	2030	39	203	Dnia 13 grudnia 1892 od godziny 9 rano do 1 po południu
4	Ryglice	„	431	25	44	
5	Tarnów	I.	29276	—	2928	
6	Zakliczyn	III.	1325	—	133	

Tarnów, dnia 23 listopada 1892.

L. 1491 (7256 3—3)

Celem oddania w skutek rozporządzenia c. k. ministerstwa skarbu z dnia 19/10 1892 l. 38337 w przedsiębiorstwo budowy murowanej huty solnej 30.65 m. długiej, 18·2 m. szerokiej i 11·6 m. od poziomu do szczytu dachu ceglanego wysokiej wraz z kominem czworobocznym 28 m. wysokim z przylegającą drewnianą a cegłą krytą szopą na opał 16 6×4·4 m. i drewnianym 15 m. dług. 2 4 m. szer. a 4.2 m. do szczytu wysokim również cegłą krytym kurytarzem bez wewnętrznego urządzenia fabrycznego w kosztorysowej kwocie 20226 zł. 25 ct. obliczonej a przed upływem września 1893 ukończyć sie mającej, odbędzie się w c. k. zarządzie salinarnym w Kałuszu licytacya w drodze ofert pisemnych, które najdalej do dnia 22 grudnia 1892 i godziny drugiej po południu przyjmowano będą, o której to godzinie komisionalne otwarcie ofert nastąpi.

Oferty wnieść mogą tylko koncesyonowani budowniczy, inżynierowi i zawodowi przedsiębiorcy a mianowicie tacy, którzy swą zdolność do takich przędsiębiorstw w każdym względzie a szczególnie co do świadomości zawodowej, nieskazitelności stanu majątkowego i t. p. wykażą dołączonem do oferty świadectwem swej politycznej władzy miejscowej przez dotyczące c. k. starostwo potwierdzonem.

Mający zamiar ubiegania się o to przedsiębiorstwo winni oferować ceny jednostkowej jako też ogólem obliżone. W tym to celu otrzyma konkurent od c. k. zarządu salinarnego w Kałuszn na żądanie zupełny odpis cennika robocizny i materyałów jako też odpis kosztorysów z opuszczonemi kwotami pieniężnymi, w które to odpisy ma umieścić w sposób tamże podany wszystkie ceny jednostkowe cyframi i słownie obliczyć ogólne kwoty pieniężne i wyprowadzić w ten sposób całą kwotę, za którą budowę wykonać zamierza.

W ofercie należy umieścić ogólną sumę ostateczną cyframi i słownie, oraz oświadczyć, że oferent jest obeznany z warnnkami licytacyjnymi i projektem budowy i takowym się bezwarunkowo poddaje.

Wyż wspomiane odpisy własnoręcznym podpisem stwierdzone i przepisowo ostemplowane należy do oferty dołączyć.

Do oferty prawidłowo sporządzonej ostemplowanej kuwertowanej i do c. k. Zarządu salinarnego w Kałuszu adresowanej należy również załączyć tytułem wadyum 10% kwoty oferowanej w gotówce lub w papierach wartościowych wedle kursu obliczonych.

Bliższe warunki licytacyjne jakoteż projekt budowy należy przejrzeć w c. k. zarządzie salinarnym.

C. k. Zarząd salinarny.
Kałusz, 24 listopada 1892.

L. 6124 (6916 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Zborowie podaja niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie reszty trzeciej raty z 1 kwietnia 1885 w kwocie 18 zł. z 8 prc. odsetkami zwłoki od 18 lutego 1887 do dnia zapłaty, tudzież dalszych pięciu rat po 60 zł. wraz z 8 prc odsetkami zwłoki od dnia zapadłości każdej raty do dnia zapłaty bieżącemi, asekuracyi ogniowej w kwocie 17 zł. 22 ct. z 8 prc. odsetkami zwłoki od 18 czerwca 1881 do dnia zapłaty bieżącemi przymusowa sprzedaż realności l. 31 w Toustogłowach wyk hip. l. 10 ks. gr. gminy Toustogłowy objętej dłużnika Ignacego Drewnickiego własnej w drodze publicznej licytacyi na rzecz gal. Zakładu kredytowego ziemskego w likwidacyi dnia 15 grudnia 1892 i 19 stycznia 1893 każdym razem o godz. 10 rano z tem przedsięwziętą zostanie że na pierwszym terminie realność ta tylko za cenę wywołania 2150 zł. a. w. lub wyżej tejże zaś na drugim terminie także i niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie.

Wadyum wynosi 215 zł.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności realności przejrzeć można w ts. registraturze.

Zborów, 23 września 1892.

L. 4240 (7302 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadam a, iż celem zaspojenia sumy 281 zł. 27 ct. zpn. odbędzie się na rzecz ck. uprzyw. galic. zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 396 gm. kat. Zołynia objętej dłużnika Józefa Tuchy własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 22 grudnia 1892 i 21 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adw. dr. Walenty Szpunar w Łańcucie.

Wadyum wynosi 74 zł. wa.

Łańcut, dnia 30 wrześuia 1892.

L. 7606 (7300 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Glinianach podaje do publicznej wiadomości, iż celem zaspokojenia pretensyi Herscha Leiby Rubina w kwocie 26 zł. 50 ct a. w. zpn. odbędzie się w tntejszym sądzie powiatowym o godzinie 10 przed południem dnia 23 grudnia 1892 za lub wyżej ceny szacunkowej i dnia 20 stycznia 1893 i niżej ceny szacunkowej publiczna sprzedaż realności dłużnika Mikołaja Kołtuna Oleksowego własnej wykazem hipot. l. 48 gminy kat. Zadwórze objętej pod warunkami prawomocnym edyktem z dnia 6 czerwca 1891 l. 4166 już ogłoszonymi.

Gliniany, dnia 15 września 1892

L. 7692 (7299 1—3)

W tut. sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 14 grudnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 11 stycznia 1893 nawet poniżej takowej licytacya realności według wyk. hip. 43 księgi gruntowej gm. Stanimierz masy spadkowej Nazarka Gu miennego własnej na rzecz Samuela Pulver pto 125 zł. z pn.

Cena wywołania 200 zł.

Wadyum 20 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tusądowej registraturze.

Dla wierzycieli hipotecznych ustanawia się kuratorem Szymona Czestyńskiego.

C. k. Sąd powiatowy.
Gliniany, dnia 16 września 1892.

L. 5673 (8301 1—3)

W tutejszym sądzie odbędzie się o godzinie 10 rano dnia 13 grudnia 1892 powyżej ceny szacunkowej, zaś dnia 17 stycznia 1893 nawet poniżej takowej licytacya realności pod lk. 66 w Toporowie wykazu hip. l. 1148 gm. kat. Toporów i $^1/_2$ ciała tab. l. wyk. hip. 212 tejże gminy objętych Mykiety Popowicza własnej na rzecz Zakładu kredyt. włość. w likwidacyi we Lwowie pto 15 rat po 13 zł.

Cena wywołania 520 zł.

Wadyum 52 zł.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu wierzycieli hipotecznych i dla wierzycieli hipotecznych, którzy po dniu 15 marca 1891 do tabuli weszli ustanawia się kuratora p. Leona Holcera c. k. notaryusza w Łopatynie

C. k. Sąd powiatowy.
Łopatyn, 15 października 1892.

L. 8192 (7305 1—3)

W sprawie egzekucyjnej galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw Semkowi Sadowskiemu i innym o 250 zł. odbędzie się w tutejszy sądzie o godzinie 10 rano dnia 22 grudnia 1892 tylko za lub wyżej ceny szacunkowej zaś dnia 28 stycznia 1893 także poniżej takowej przymusowa licytacya realności wyk. hip. l. 1226 i 1227 (l. 254, 292, 376, 378, 416 i 516) ks. gr. gm. katastralnej Podhajce (Siołko) objętych.

Ceua wywołania 500 zł.

Wadyum 50 zł.

Wyciąg hipoteczny i protokół opisania przynależności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli hipotecznych ustanowiony kurator adw. dr. Pawlikowski w Podhajcach.

C. k. Sąd powiatowy.
Podhajce, dnia 11 lipca 1892.

L. 5379 (7303 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Łańcucie zawiadamia, iż celem zaspokojenia sumy 63 zł. 75 ct., 63 zł. 75 ct. i 1468 zł. 48 ct. z pn. odbędzie się na rzecz Rzeszowskiej kasy oszczędności w tutejszym sądzie powiatowym sprzedaż posiadłości lwh. 452 gminy kat. Łańcut objętej dłużniczki Miudli z Wolkenfeldów Rozmarinowej własnej w dwóch terminach mianowicie dnia 22 grudnia 1892 i 21 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Wyciąg hipoteczny i resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt oszacowania przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem wierzycieli ustanowiony adwokat dr. Walenty Szpunar.

Wadyum wynosi 320 zł. aw.

C. k. Sąd powiatowy.
Łańcut, dnia 30 września 1892.

L. 16408 (7277 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia wierzytelności Banku związku właścicieli realności i gruntów w Stanisławowie w kwocie 224 zł. a. w z pn. odbędzie się dnia 2 stycznia 1893 i dnia 9 lutego 1893 o godzinie 10 rano w tus. zabudowaniu przymusowa sprzedaż 1/3 części realności dłużnika Ignacego Kropiwnickiego własnej w Stanisławowie pod lk. 295 położonej wykazem hipotecznym l. 194 ks. gr. dla gminy kat. Stanisławów objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Cena wywołania wynosi 1294 zł. 97 ct. a. w.

Wadyum 130 zł.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest p. dr. Michał Fischler.

Wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Z ck. Sądu obwodowego.
Stanisławów, 26 października 1892.

L. 3352 (7176 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Radomyślu ogłasza, iż celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. galic. Zakładu kredytowego włość. w likwidacyi w kwocie 253 zł. 32 ct. aw, zpn. odbędzie się w dniu 9 stycznia 1893 i 9 lutego 1893 każdym razem o godzinie 10 rano w gmachu tegoż sądu egzekucyjna sprzedaż realności pod nk. 58 w Podlesiu położonej wykazem hipotecznym l. 8 ks. gr. gm. Podlesie objętej na imię Wojciecha Garka i masy spadkowej Anny Laskowej po połowie wpisanej.

Cena wywołania wynosi 350 zł.

Wadyum 35 zł.

Warunki licytacyjne przejrzeć można w registraturze sądowej.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest Władysław Krasicki c. k. notaryusz w Radomyślu.

C. k. Sąd powiatowy
Radomyśl, 8 lipca 1892.

L. 7581 (7229 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Andrychowie podaje do wiadomości, że celem zaspokojenia wierzytelności w kwocie 200 zł. a. w. z pn. odbędzie się dnia 9 stycznia 1893 i 21 stycznia 1893 każdym razem o godzinie 10 z rana egzekucyjna sprzedaż realności pod l. 41 w Wieprzu położonej dłużników Józefa i Franciszki Pytlów własnej.

Cena wywołania 3882 zł. 78 ct. aw.

Wadyum 389 zł,

Resztę warunków licytacyjnych i akt oszacowania przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy
Andrychów, d. 10 października 1892.

L. 4968 (7265 1—3)

W celu zaspokojenia pretensyi c. k. uprzywilejowanego galicyjskiego zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi do zaległych 9 rat pożyczkowych po 6 zł. 67 ct. aw. resztującego kapitału 88 zł. 99 ct. aw. i bezprocentowego kapitału 4 zł. 80 ct. aw. z pobocznymi należytościami odbędzie się w sądzie tutejszym dnia 2 stycznia i dnia 9 lutego 1893 zawsze o godzinie 10 rano przymusowy publiczny przetarg realności objętej wykazem hipotecznym l. 441 gminy Usznia Mikołaja Matwijczuka własnej na 150 zł. aw. ocenionej.

Poręczne wynosi 15 zł. a. w.

Bliższe warunki, akt ocenienia i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Olesko, dnia 11 września 1892.

L. 5094 (7267 1—3)

Dnia 9 stycznia 1893 o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym publiczna przymusowa licytacya realności Jędrzeja Szczepaniaka wykazem hip. l. 137 ks. gr. gm. kat. Rozbórz długi objętej z wyłączeniem parcel 309—312 i 319 na zaspokojenie pretensyi Oleksy Piotrowskiego w kwocie 26 zł. 50 ct. aw. z pn.

Cena wywołania 1865 zł.

Wadyum 186 zł 50 ct.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli ustanowiono Artura Pędrackiego w Dubiecku z substytucyą Józefa Pietraszka w Pruchniku.

Protokół oszacowania, wyciąg tabularny oraz warunki licytacyjne przejrzeć można w tusądowej registraturze.

C. k. Sąd powiatowy.
Pruchnik, 15 września 1892.

Konkursa.

L. 1598 (7255 3—3)

Przy zborze izraelickim we Lwowie opróżnione zostało stypendyum dla jednego ucznia uczęszczającego do jednej z czterech wyższych klas gimnazyalnych lub z trzech wyższych klas realnych we Lwowie fundowane przez p. Różę Frenkl na uczczenie pamięci męża swego byłego adwokata krajowego i przełożonego Zboru izrael. we Lwowie dra Hermana Frenkla.

Stypendyum to składające się z odsetek kapitału 2000 zł. w listach zastawnych galic. Banku hipotecznego udziela Przełożeństwo Zboru izrael. we Lwowie z uwzględnieniem przedewszystkiem krewnych zmarłego dra Hermana Erenkla, w braku takich ubiegających się krewnych fundatorki a w braku także takich przy szczególnem uwzględnieniu byłych wychowanków izraelickiego domu sierót we Lwowie.

Chcący się ubiegać o udzielenie powyższego stypendyum winni są udowodnić swoje ubóstwo, dobry postęp w naukach i moralne zachowanie się jakoteż w danym razie pokrewieństwo z śp. dr. Hermanem Frenklem lub fundatorką p. Rożę Frenkl albo że byli wychowankami izrael. domu sierót we Lwowie.

Dotyczące podania wnieść należy do dnia 20 grudnia 1892 u Przełożeństwa lwowskiego Zboru izrael.

Przełożeństwo Zboru izrael.
Lwów dnia 22 listopada 1892.

L. 514 (7295 1—3)

Na posadę asystenta budownictwa w c. k. państwowej szkole przemysłowej w Krakowie ogłasza się niniejszem konkurs.

Stemplowane podania, zaopatrzone metryką chrztu, tudzież dokumentami poświadczającemi odbycie studyów technicznych w kierunku budownictwa jak niemniej w dowody dokładnej znajomości języka polskiego wnieść należy wprost do podpisanej Dyrekcyi najpóźniej po dzień 15 grudnia 1892.

Ukończeni słuchacze szkół politechnicznych mieć będą pierwszeństwo.

Za pełnienie obowiązków na powyższej posadzie udzielonej na lat dwa wypłaconą będzie remuneracya roczna w kwocie 600 zł. a. w.

Z Dyrekcyi c. k. państwowej szkoły przemysłowej.
W Krakowie, 26 listopada 1892.

L. 24094 (7239 1—3)

Księgi gruntowe.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 21 lipca 1891 do l. 14487 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. dla majętności tabularnych.

L. porząd.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	w okręgu Sądu powiatowego	obwodowego
1	Wiązownica Dom. 15 pa. 241	Wiązowica	Sieniawa	Przemyśl
2	Kamionka czyli Humienki Dom. 63 p. 306 i Dom. 435 p. 208	Kamionka	Bolechów	Sambor
3	Sukiel Dom. 48 pag. 177	Sukiel		
4	Wołoski Bolechów, także Wołoska wieś i Wołoskie sioło zwanych Dom. 48 pag. 167 i Dom. 435 pag. 377	Wołoska wieś z miejscowością Nowy Babilon		
5	Brzaza Dom. 48 pag. 175	Brzaza		
6	Hrebenów Dom. 19 pag. 353	Hrebenów	Skole	
7	Grabowiec Dom. 19 pag. 425	Grabowiec		
8	Hołowiecko Dom. 19 pag. 421	Hołowiecko		
9	Tarnawka Dom. 19 pag. 397	Tarnawka		
10	Dubrawka Dom. 46 pag. 151	Dubrawka	Żurawno	
11	Solinka	Solinka	Baligród	
12	Horodek (Dom. 32 pag. 327)	Horodek		
13	Jaworzec	Jaworzec		Sanok
14	Wetlin	Wetlin		
15	Wola korzeniecka	Wola korzeniecka		
16	Korzeniec	Korzeniec	Bircza	
17	Nowosielce kozickie	Nowosielce kozickie		
18	Leszczawa dolna	Leszczawa dolna		
19	Sufczyna	Sufczyna		
20	Brzyzawa z Wolą Brzyzawską	Brzyzawa		
21	Zohatyn	Żohatyn		
22	Pasieki vel Pracówka			
23	Lipa część górna	Lipa		
24	Lipa część dolna			
25	Malawa	Malawa		
26	Przysietnica	Przysietnica	Brzozów	
27	Bukowsko	Bukowsko	Bukowsko	
28	Duszatyn	Duszatyn		
29	Tokarnia	Tokarrnia		
30	Darów	Darów		
31	Darów adwokacya			
32	Zboiska	Zboiska		
33	Szczawne	Szczawne		
34	Surowica	Surowica		
35	Wola piotrowa	Wola piotrowa		
36	Dynów miasto Dom. 41 pag. 431	Dynów	Dynów	
37	Dynów przedmiee. Dom. 72 p. 19			
38	Dynów promotoria vocata Igioza dicta Dom. 92 pag. 7	Dynów i Wesoła		
39	Dynów część folwark Trzechkrólówka także Siekańcowa i Jachimów zwana Dom. 78 pag. 327	Dynów		
40	Folwark szpitalny Dom 92 p. 351			
41	Bartkówka	Bartkówka		
42	Łubno	Łubno		
43	Wołodź	Wołodź z miejscowością Wola Wołodzka, Gdyczyna, Huta i Jasionów		
44	Hnty			
45	Jasionów			
46	Wola Wołodzka			
47	Gdyczyna			
48	Piskorowice Dom. 78 pag 263	Piskorowice Dębno	Sieniawa Leżajsk	Przemyśl Rzeszów

II. wiejskich

1. Krakowiec (miasteczko) podlegający sądowi powiatowemu w Krakowcu
2. Wiązownica, podlegająca sądowi powiatowemu w Sieniawie
3. Kamionka,
4. Sukiel,
5. Wołoska wieś z miejscowością Nowy Babilon,
6. Brzaza, podlegające sądowi powiatowemu w Bolechowie.
7. Hrebenów,
8. Grabowiec Skolski,
9. Hołowiecko,
10. Tarnawka, podlegające sądowi powiatowemu w Skolem.
11. Dubrawka, podlegająca sądowi powiatowemu w Żurawnie.
12. Solinka,
13, Horodek,
13. Jaworzec,
15. Wetlina, podlegające sądowi powiatowemu w Baligrodzie.
16. Wola korzeniecka,
17. Korzeniec,
18. Nowosielce kozickie,
19. Leszczawa dolna,
20. Sufczyna,
21. Brzeżawa,
22. Żohatyn,
23. Lipa,
24. Malawa, podlegające sądowi powiatowemu w Birczy.
25. Przysietnica, podlegająca sądowi powiatowemu w Brzozowie.
26. Bukowsko miasteczko,
27. Bukowsko wieś
28. Duszatyn,
29. Tokarnia,
30. Darów,
31. Zboiska,
32. Szczawne,
33. Surowica,
34. Wola piotrowa, podlegające sądowi powiatowemu w Bukowsku.
35. Dynów,
36. Bartkówka,
37. Łubno,
39. Wołodź, podlegające sądowi powiatowemu w Dynowie
40. Równia z miejscowością Słoboda równiańska, podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
41. Piskorowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Sieniawie.

i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 września 1892 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie § 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 99 d. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 czerwca 1893, a to:

co do majętności tabularnych pod I. 1 do 48 do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1 do 41 do dotyczących ck. Sądów powiat. zgłosili gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Simonowicz m. p.

Z Rady c. k. wyższego sądu krajowego
Lwów, d. 18 października 1892
Matkowski m. p.

Kuratele.

L. 7652 (7248 3—2)

Na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 11 czerwca 1892 l. 7794 zarządzono przedłużenie opieki nad małoletnim Hawryłem Rawlukiem recte Franków z Wołkowiec nad czas małoletności.

Opiekunem jego zostaje nadal Jurko Chudyk z Wołkowiec.

C. k. Sąd powiatowy.
Borszczów, dnia 19 lipca 1892.

Wyroki prasowe.

Zl. 272 (7258)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift: „Graphische Nachrichten“ Nr. 22 vom 19 November 1892 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Offener Brief an die Berufsgenossen Deutschlands“ in der Stelle von „Die gräßliche materielle Noth“ bis „verstanden zu werden“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 22 November 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 10719 (7285 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że na pozew Wojciecha i Maryanny Szwakopfów przeciw Mieczysławowi Szymberskiemu i spóln. o własność parcel 669/2, 669/3, 705/2 w Mielcu wyznaczony został termin na dzień 16 listopada 1892 o 9 rano i że dla niewiadomej z pobytu współpozwanej Maryanny Zielińskiej ustanowiono kuratorem adwokata dr. Brandta w Mielcu.

Wzywa się tedy Maryannę Zielińską, aby na terminie tym albo sama lub przez pełnomocnika stanęła lub też kuratorowi dowodów dostarczyła inaczej szkodliwe skutki stanu sobie przypisze.

Mielec, dnia 23 września 1892.

L. 18331 (7262 3—3)

Stanislawowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfreda Mysłowskiego junior że na prośbę Feliksa Scarighino wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 13500 zł zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego ku atorowi tutejszemu adwokatowi dr. Rosenbergowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr. El. Fischlera z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informacyę lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 16 listopada 1892.

L. 6157 (7172 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia Wojciecha Fydę z miejsca pobytu i z życia niewiadomego, że celem doręczenia rezolucyi hipotecznej wpisu prawa własności realności wykazem 83 księgi gruntowej gminy Lipnica wielka objętej na rzecz Jana Fydy dozwalającej dla wspomnianego Wojciecha Fydy kuratorem Stanisław Fyda zamianowany został

Ciężkowice, dnia 3 marca 1892.

L. 18332 (7263 3—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfreda Mysłowskiego junior, że na prośbę Feliksa Scazighino wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 12000 zł. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Rosenbergowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr. El. Fischlera z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informacyę lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 16 listopada 1892.

L. 6717 (7266 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Olesku uwiadamia z miejsca pobytu nieznanych Parańkę, Tymka, Naścię i Kościa Sirych, iż Piotr Cynglewicz z Bereźnik ad Sokółwka wytoczył przeciw nim dnia 19 września 1892 l. 6717 pozew o zapłacenie kwoty 200 zł. lub uznanie praw własności do parceli budowlanej 265 i parceli gruntowej 263 wchodzących w skład wykazu hipotecznego l. 1009 gminy Sokołówka, że pozew ten doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi Michałowi Supranowskiemu z Sokołówki i termin do rozprawy wyznaczono na dzień 14 grudnia 1892 o godzinie 9 rano.

Wzywa się zatem pozwanych Parańkę Tymka, Naścię i Kościa Sirych, by się albo sami do sądu zgłosili, lub temuż kuratorowi wcześnie potrzebną informacyę udzielili lub też innego sobie pełnomocnika ustanowili inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.
Olesko, dnia 30 września 1892.

L. 12542 (7250 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kornela Cerkiewicza iż w sporze sumarycznym Israela Eisnera cessyonaryusza Pawliny Dolińskiej przeciw niemu o oddanie pary koni, woza i innych ruchomości lub zapłacenia wartości 219 zł. ustanowiono dlań kuratorem dra Komerinera adwokata w Borszczowie i temuż uchwały z dnia 30 kwietnia 1892 l. 1848 i z dnia 31 lipca 1892 l. 9234 dla nieobecnego przeznaczone, doręczono i do dalszej rozprawy w powyższej sprawie termin na dzień 19 grudnia 1892 godzinę 9 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Kornela Cerkiewicza, aby temuż kuratorowi środki obronne podał, lub też innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż w przeciwnym razie sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

Berszczow, 29 października 1892.
C. k. Sąd powiatowy.

L. 13515 (7091 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi z powodu niewiadomego miejsca pobytu Berty Menderer niniejszem wiadomo czyni, iż uchwałą z dnia 19 grudnia 1891 l. 16035 dozwolono intabulacyę prawa własności dóbr Piotrów i Siekierzyn scheda III przedtem Bernharda i Berty Menderer własnych, na rzecz Majera Schicklera, tudzież intabulacyę prawa zastawu dla sumy 1000 zł. zpu. w stanie biernym powyższych dóbr na rzecz Bernharda i Berty Menderer.

Dla Berty Menderer ustanawia się kuratora w osobie adwokata dr. Zipsera z substytucyą adwokata dr. Freudenberga i pierwszemu doręcza się powyższą uchwałę tabularną.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 1 października 1892.

L. 6290 (7093 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi z powodu prośby Dmytra Tarasiuka o ustalenie dowodu śmierci Onufrego Tarasiuka, włościanina z Prokurawy, który w r. 1891 miał się udać do Mołdawii na robotę i tamże w grudniu 1891 (trzeciego dnia po św. Dmytrze według obrządku ruskiego) we wsi Prażynie wskutek febry życie zakończyć, wzywa wszystkich, którzyby o życiu Onufrego Tarasiuka względnie o okolicznościach jego śmierci towarzyszących jakąkolwiek mieli wiadomość, ażeby takową tut. ck. sądowi obwodowemu lub ustanowionemu dla tegoż Onufrego Tarasiuka kuratorowi adwokatowi dr. Wilkowskiemu w Kosowie w przeciągu 4 miesięcy od dnia 3go umieszczenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej udzielili.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, dnia 4 czerwca 1892.

L. 7996 (7099 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza niniejszem, że Josel Langsam wniósł podanie o intabulacyę prawa zastawu dla restującej sumy 100 zł w stanie biernym ciała hipotecznego wyk. hip. l. 66 ks. gr. gm. Karlików Wasyla i Iwana Lewickich własnego, w celu doręczenia zapadłej dnia dzisiejszego uchwały ustanowiono dla niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Lewickiego kuratora ad actum w osobie Hrycia Gułycz z Karlikowa, o czem się Iwana Lewickiego zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Bukowsko, 2 stycznia 1892.

L. 13163 (7136 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Dziedzica w sporze drobiazgowym tegoż z Ludwikiem Zakrzewskim o 2 zł. 27 ct. kuratorem adwokata dr. Psarskiego, i doręcza mu wydany wyrok do l. 4424/92, zawiadamiając o tem Tomasza Dziedzica.

C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, dnia 12 listopada 1892.

L. 49239 51226 (7291 1—3)

OBWIESZCZENIE.

W myśl rozporządzenia Wys. ck. Ministerstwa handlu z 24 października 1892 l. 52911 i w ślad t. u. obwieszczenia z dnia 18 września 1892 l. 40883 którem pakiety pocztowe i próbki z Austro-Węgier pochodzące lub przez Austro-Węgry przechodzące od transportu do Grecyi wykluczone zostały podaje się do wiadomości, iż wedle otrzymanego zawiadomienia ze strony zarządu poczt greckich zakaz ten rozszerzono i na posyłki frachtowe, które z Austro-Węgier pochodzą lub przez Austro-Węgry przechodzą.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 22 listopada 1892.

KUNDMACHUNG.

Im Grunde Erlasses des hohen k. k. Handels Ministeriums vom 24/10 1892 Zl. 52911 wird im Nachhange zu der h. ä. Kundmechung vom 18/9 1892 Zahl 40883 mittelst welcher die Beförderung vonaus Oesterreich-Ungarn herrührenden oder durch Oesterreich-Ungar transsitirenden Postpakete una Mustersendungen nach Griechenland den eingestellt wurde bekommt gegeben, dass noch einer Mittheilung der griechischen Postverwaltnng auch Postfrachtsendungen, welche aus Oesterreich-Ungarn herrühren oder durch Oesterreich-Ungarn transitiren von der Einfuhr nach Griechenland bis auf Weiters ausgeschlossen sind.

K. k. Post und telegrafen Direktion für Galizien.

Lemberg, am 23 November 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Силою розпорѧдженѧ выс. Мїнїстерства торговлѣ зъ днѧ 24/10 1892 Ч. 52911 и въ слѣдъ т. оу. оповѣщенѧ зъ днѧ 18/9 1892 Ч. 40883 котрыхъ пакети почтовѝ и прôбки зъ Аȣстро-Оугоръ походѧчѝ або черезъ Аȣстро-Оугры переходѧчѝ вôдъ транспортȣ до Грецїѣ зôстали виключенѝ подаєсѧ до вѣдомости, що пôслѧ одержаного завѣдомленѧ зô стороны Зарѧдȣ почтъ грецкихъ заказъ сей розширено и на посилки фрахтовѝ, котрѝ зъ Аȣстро-Оугоръ походѧть або черезъ Аȣстро-Оугры переходѧть.

Ц. к. Дирекцїѧ почтъ и телеґрафôвъ длѧ Галичины.

Львôвъ, днѧ 22 падолиста 1892.

OBWIESZCZENIE

Wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa handlu z 5 b. m. l. 53710 podaje się niniejszem do publicznej wiadomości nowy wykaz tych przedmiotów, których przywóz z Austro Węgier względnie przewóz przez Austro Węgry do Romunii, Serbii i Antyllów duńskich jest wzbronionym.

I. 1) Do Romunii nie wolno posyłać noszonej i niepranej bielizny i pościeli tudzież używanych sukien, jako artykułu handlowego,

2) próbek materyi tkanych, szmat, kawałków materyi bez względu na to, z jakiego materyału są tkane, kawałków papieru,

3) niegarbowanej skóry, świeżych i suchych pęcherzy, jelit, również solonych jelit (z wyjątkiem strun)

4) bydlęcych wielbłądzich i końskich włosieni (jednak nie tkanki z włosienia na przetaki) nieczyszczonej szczeci świńskiej poduszek z puchu, niepłukanej i niedesinfekcyonowanej wełny, surowej bawełny (wyjąwszy pranej, czyszczonej i preparowanej bawełny do bandażowania i nowej waty)

5) nie wyprawionych futer (sukni bramowane futrem) będą przez 8 dni w celu desinfekcyi przewietrzane,

6) Kawioru, śledzi i innych solonych, suszonych, wędzonych i marynowanych ryb (z wyjątkiem ryb konserwowanych, zamkniętych w hermetycznych puszkach blaszanych)

7) oliwy w pęcherzach, szynki, słoniny, kiełbas i innych wędlin, łoju, smalcu, ciast, sucharów,

8) mleka, śmietany, masła, sera, świeżych owoców, zieleniny i kartofli.

9) nieczyszczonych worków.

II. Do Serbii nie wolno posyłać,

1) używanej i niepranej bielizny i pościeli jako artykułu handlowego.

2) starych sukien, szmat (gałganów) odpadków tkanin wszelkiego rodzaju, starego papieru.

3) surowej skóry, i sierści z tejże, tudzież wszelkich przedmiotów z tego sporządzonych.

4) surowej wełny bez względu na to, czy ta jest praną czy nie, włosienia z bydła koni i kóz, sierści ze świń, lny, bawełny i piór.

5) świeżych, suszonych i solowych jelit i pęcherzy, jak również wszelkich surowych zwierzęcych produktów i odpadków.

6) świeżych, solonych suszonych i preparowanych ryb, tudzież kawioru.

w końcu, 7) wzorów i próbek powyż wymienionych artykułów.

III. Do Antyllów duńskich (St. Thomas, St. Jean i St Croix) nie wolno posyłać z Europy: noszonej bielizny i używanych sukien, pościeli szmat, wały, gremplowanej wełny, odpadków z papieru, włosów i skór, owoców, kwiatów i jarzyn

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 19 listopada 1892.

KUNDMACHUNG

I. Von der Einfuhr nach Rumänien aus bezw. über Oesterreich Ungarn sind nach einem neuen Verzeichnisse des rumänischen Postverwaltung nachstehende Gegenstände ausgeschlossen:

1) Getragene und nicht gewaschene Leib und Bettwäsche als Handelsartikel, und gebrauchte Kleider als Handelsartikel.

2) Muster von gebrauchten Webstoffen, Hadern und Stofftheile, aus welchem Materiale immer gewebt, Papierstücke.

3) Ungeerbte Häute, frische und trockene Blassen und Därme, ferner gesalzene Därme (nicht jedoch Darmsaiten)

4) Rinder, Kameel- und Rossharr (nicht auch gefärbte Rosshaargewebe für Siebe) nicht gereinigte Schweineborsten, Daunenkissen, nicht gewaschene und nicht desinficirte Wolle, rohe Baumwolle (nicht auch gewaschene, gereinigte und präparirte Baumwolle als Verbandmittel noch auch neue Watte.

5) Nicht verarbeitetes Pelzwerk, Kleidungsstücke mi Pelz besatz werden behufs Desinfektion durch acht Tage gelüftet.

6) Caviar, Häringe und andere gesalzene, getrocknete, geraucherte und marinirte Fische (nicht auch Fischconserven in hermetich verschlossenen Blechbehältnissen.

7) Oel in Schläuchen, Schinken, Speck Würste und andere Selchwaaren, Talg, Schweinefett, Teigwaaren, Zwieback.

8) Milch, Rahm (Sahne), Butter, Käse, frisches Obst, grünes Gemüse Kartofel.

9) Nicht gereinigte Säcke.

II. Ebenso sind nach einem nenen von der serbischen Postverwaltunng hinausgegebenen Verzeichnisse von der Einfurh nach Serbien ausgeschlossen:

1) Gebrauchte und nicht gewaschene Wäsche und gebrauchtes und nicht gewaschenes Bettzeug, Beides als Handelsartikel eingeführt.

2) Alte Kleider, Lumpen (Hadern) und Abfälle von Webstoffen jeder Art, altes Papier.

3) Häute und Fütter aus Häuten, hieraus verfertigte Gegenstände jader Art.

4) Rohe Wolle ob gewaschene oder nicht Rinder- Ross- und Ziegen Haar Schweineborsten, Hauf, Baumwolle und Federn.

5) Frische getrockene und gesalzene Därme und Blassen sowie alle thierischen Rohprodukte nnd Abfälle.

6) Caviar frische gesalzene getrocknete und präparirte Fische.

7) Muster oder Proben der vorangeführten Artikel.

III. Endlich dürfen nach den Dänischen Antillen (St. Thomas, St. Jean und St. Croix) die nachbezeichneten Gegenstände bis auf Weiters aus Europa, nicht eingeführt werden Getragene Wäsche und gebrauchte Kleidungsstücke, Bettzeug, Lumpen, Watte-Kratzwolle Papierabfälle, Harre und Häute, Früchte Blumen und Gemüsse. Was im Grunde Verordnung des Hohen kk. Handels-Ministerium vom 5 November l. J. Zl. 53710 zur allgemeinen Kenntniss gebraucht wird.

K. k. Post und Telegrafen Direction für Galizien

Lemberg, am 19 November 1892:

ОПОВѢЩЕНЄ.

Въ наслѣдокъ розпорѧдженѧ выс. ц. к. Мїнїстерства торговлѣ зъ 5 с. м. ч. 53710 подаєсѧ до загальнои вѣдомости новый выказъ тыхъ предметôвъ котрыхъ привôзъ въ Аȣстро-Оугоръ а взглѧдно перевôзъ черезъ Аȣстро Оугры до Ромȣнїѣ, Сербїѣ и Антыльôвъ дȣньскихъ єсть взбороненымъ.

I. До Ромȣнїѣ не вôльно посылати

1) ношеного и непраного бѣлѧ и постели а также оуживанои одежи ꙗко артыкȣлȣ гандльового

2) прôбокъ, матерїй тканыхъ, шматъ, кȣснѣвъ матерїѣ безъ взглѧдȣ на се зъ ꙗкого матерїѧлȣ сȣть тканѝ, кȣснѣвъ паперȣ.

3) не ґарбованои скôры, свѣжихъ и сȣхихъ пѣхȣрôвъ, внȣтренностей, рôвножь соленыхъ внȣтренностей зъ вынимкою стрȣнъ

4) волосѣнѧ зъ хȣдобы, верблюдôвъ и коней, однакожь не тканины зъ волосѣнѧ на сита нечищенои щеты зъ безрогъ, подȣшокъ зъ пȣхȣ неполоканои и не дессинфекцїонованои вовны, сирои бавовны вынѧвши праной чищенои и препарованои бавовны бандажованѧ и новои ваты.

5) не выпраныхъ фȣтеръ, одѣжь брамована фȣтромъ бȣде черезъ 8 днѣвъ въ цѣли дессинфекцїи провѣтрена,

6) каварȣ, оселедцѣвъ, и иншихъ соленыхъ, сȣшеныхъ, вȣдженыхъ, ѝ марынованыхъ рыбъ, вынѧвши рыбъ консервованыхъ замкненыхъ въ верметычныхъ пȣшкахъ блѧшанныхъ.

7) оливы въ пѣхȣркахъ, шинки, солонины, ковбасъ и иншихъ вȣдженыхъ предметôвъ лою, смальцю, тѣстъ сȣхарôвъ.

8) молока, сметаны, масла, сыра, свѣжихъ овочей, зеленины и картофлѣ.

9) нечищеныхъ мѣшкôвъ.

II. До Сербїѣ не вôльно посылати

1) оуживаного и непраного бѣлѧ и постели ꙗко артикȣлȣ гандлёвого.

2) старои одежи, шматъ (ґалґанôвъ) вôдпадкôвъ тканинъ всѣлѧкого рода, старого паперȣ.

3) сирои шкôры и шерсти зъ тонже, и такожь всѣлѧкихъ предметôвъ зъ того спорѧдженыхъ.

4) сырои вовны безъ взглѧдȣ на се чи тая єсть праною чи нѣ, волосѣнѧ зъ товарȣ, коней и кôзъ шерсти зъ свиней лнȣ, бавовны, и перъ.

5) свѣжихъ, сȣшеныхъ и соленыхъ внȣтренностей и пѣхȣрôвъ ꙗкъ рôвножь всѣлѧкихъ сирыхъ звѣрѧчихъ продȣктôвъ и вôдпадкôвъ

6) свѣжихъ, соленыхъ, сȣшеныхъ и препарованыхъ рыбъ а такожь каварȣ въ конци.

7) взорôвъ и прôбокъ повысше названыхъ артыкȣлôвъ.

III. До Антилôвъ дȣньскихъ (St. Thomas, St. Jean и St. Croix) не вôльно посылати зъ Єȣропы: ншого бѣлѧ оуживанои одежи постели, шматъ ваты ґремилёванои вовны Kratzwolle) вôдпадкôвъ зъ паперȣ, волосѧ и скôръ, овочôвъ, цвѣтôвъ и ꙗрынъ.

Львôвъ, днѧ 19 падолиста 1892.

Ц. к. Дирекцїѧ почтъ и телеґрафôвъ длѧ Галичины.

L. 14057 (7278 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Sabinę z Obermatysów, Lewicką, Annę Soborowską, Jana Lewickiego, że pod dniem 30 sierpnia 1892 l. 14057 wytoczyli Basia Feil, Mojżesz Ball i kurator z życia i miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Bossiga adwokat Mandyszewski przeciw nim jako współpozwanym pozew o uznanie obowiązku do płacenia 5 prc odsetkowe od wpisanej na karcie C. wyk. hip. N. 932 i 935 księgi grunt. gminy Stanisławów, kwoty 302 zł. 25 ct. w. a. za czas od 1 maja 1868 do 26 września 1888 w skutek przedawnienia za zgasłe z przyn., że na ten pozew wyznaczono do sumarycznej rozprawy termin na 13 grudnia 1892 o 10 przed południem i że rubrum tego pozwu dla nich doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Kwiatkowskiemu z substytucyą adwokata Majeranowskiego.

Wzywa się zatem wyżwymienionych współpozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi wcześnie przed terminem potrzebne do obrony środki udzielili lub innego obrońcę ustanowili.

Stanisławów, 22 października 1892.

L. 3783 (7310 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiole ustanawia celem doręczenia uchwały tabularnej z 29 października 1887 dol. 4650 dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Koflera, kuratorem ad actum Nemezyusza Majera w Nowemsiole. O czem się tegoż zawiadamia by swych praw strzegł.

Nowesioło, dnia 25 sierpnia 1892.

L. 11622 (7090 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Chaji Lei Emsig przeciw Mojżeszowi Hundert i Israelowi Margules pto 750 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Hundert adwokata dr. Milgroma z substytucyą dr. Schustera i doręczył pierwszemu nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego l. 11622.

C. k. Sąd obwodowy.

Kołomyja, 9 sierpnia 1892.

L. 34006 (7082 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż podaniem de praes. 27 lipca 1892 l. 34006 złożyła ck prokuratorya skarbu we Lwowie im. gr. kat cerkwi w Torkach do depozytu tusąd. pod art. 4673/5 na rzecz niewiadomych z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców śp. Ołeksy Geleta w r. 1847 w Torkach zmarłego i tegoż żony śp. Maryi ur. Hureczko 1 v. Geleta 2 v. Rodak 7 kwietnia 1849 w Torkach zmarłej, fundusze niedoszłej fundacyi mszalnej przez tych śp. Ołeksę Geleta względnie Maryę ur. Hureczko 1 v. Geleta 2 v. Rodak przy gr. kat. cerkwi w Torkach ustanowionej, mianowicie 4½ prc. listy zastawne gal. Towarzystwa kredyt. ziem. ser. V nr. 21043, 21044 i 21045 po 100 złr., zapisy renty papierowej z 1 sierpnia 1868 nr. 132390 i 164878 po 100 zł. z kuponami i talonami; dalej książeczki wkładkowe kasy oszczędności miasta Przemyśla nr. 1969 na 15 zł., nr. 1704 na 18 zł. 84 ct. i nr. 13839 na 52 zł. 35 ct., wreszcie książeczka wkładkowa gal. kasy oszczędności we Lwowie nr. 8209 na 5 zł. 68 ct.

Z powodu tego powzięta uchwała z 8 października 1892 l. 34006 doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom rzeczonych małżonków Geletów do rąk równocześnie dla spadkobierców śp. Ołeksy Geleta w osobie adwokata dr. Kulikowskiego z zastępstwem adwokata dr. Czarnika, a dla spadkobierców śp. Maryi ur. Hureczko 1 v. Geleta 2 v. Rodak w osobie adwokata dr. Fedaka z zastępstwem adwokata dr. Kwiatkowskiego ustanowionych kuratorów i wzywa się niniejszym edyktem rzeczonych spadkobierców, względnie ich prawonastępców, aby w należytym czasie u ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że inaczej z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 8 października 1892.

L. 6138 (7208 3—3)

C. k Sanocki Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Karola Böhma względnie jego niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców, że Józefa Dobrzańska wniosła 1 listopada 1892 l. 6138 przeciw niemu pozew o uznanie za zgasłą i wykreślenie z stanu biernego majętności Dobra część (whl. 339) pretensyi 430 zł. mk. z wezwaniem, by się z ustanowionym kuratorem dr. Flakowiczem adwokatem w Sanoku, któremu powyższy pozew doręczono co do swej obrony porozumiał, lub sądowi innego przedstawił pełnomocnika. inaczej skutki tego zaniedbania sam poniesie.

Sanok, dnia 5 listopada 1892.

L. 9354 (7127 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że wskutek prośby Feiwla Steinbacha zarządził postępowanie amartyzacyjne odnośnie do kwitu zastawniczego kasy oszczędności w Nowym Sączu z 23 czerwca 1891 nr. 890 na imię Feiwel Steinbach, oraz na kwotę pierwotnie 700 zł. obecnie po upłaceniu 200 zł. na resztującą kwotę 500 zł opiewającego, który to dokument posiadaczowi Feiwlowi Steinbachowi zaginął, i wzywa wszystkich, w których ręku rzeczony dokument znajdować się może, aby takowy w przeciągu roku przedłożyli, ile że w razie przeciwnym dokument ten za nieważny i umorzony uznanym zostanie

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 5 listopada 1892.

L. 32488 (7125 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Altera Bergera, że przeciw niemu wniósł N. Lipsker pozew do l. 17714/92 o zapłacenie sumy wekslowej 65 zł, wskutek którego wydano nakaz zapłaty z dnia 14 czerwca 1892 l. 17714 polecający Alterowi Bergerowi, aby sumę wekslową 65 zł. wa. zpn. N. Lipskerowi w trzech dniach zapłacił.

Tenże nakaz zapłaty doręczono ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr. Rothweinowi.

Zarazem poleca się Alterowi Bergerowi, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze,

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 14 października 1892.

L. 10710 (7194 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Horodence podaje do wiadomości, że dnia 26 sierpnia 1891 zmarła w Chwalibodze Tekla z Komarów Ratyńska bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi niewiadomo, którym osobom przysługuje prawo do spadku powyższego, przeto wzywa się wszystkich, którzyby mieli jakiekolwiek prawa do spadku powyższego, ażeby w przeciągu roku od daty ostatniego ogłoszenia edyktu w dzienniku do sądu tutejszego się zgłosili, swoje prawa do spadku udowodnili i deklaracyę do spadku wnieśli, pod rygorem, iż spadek przyznany będzie tylko tym spadkobiercom, którzy do spadku się zgłosili, a to tylko w miarę tychże sched, reszta zaś sched, ewentualnie cały spadek, gdyby do takowego nikt się nie zgłosił, przyznany zostanie jako majątek bezdziedziczny wys. skarbowi.

Kuratorem masy ustanowiony został dr. Michał Dorundiak w Horodence.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 5 listopada 1892.

L. 24094 (7239 1—3)

Księgi gruntowe.

C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że w skutek edyktu tutejszego z dnia 21 lipca 1891 do l. 14487 otwarto nowe księgi gruntowe.

I. dla majętności tabularnych.

L. porząd.	Majętność tabularna	położona w gminie katastralnej	położona w okręgu Sądu powiatowego	położona w okręgu Sądu obwodowego
1	Wiązownica Dom. 15 pa. 241	Wiązowica	Sieniawa	Przemyśl
2	Kamionka czyli Humienki Dom. 63 p. 306 i Dom. 435 p. 208	Kamionka	Bolechów	Sambor
3	Sukiel Dom. 48 pag. 177	Sukiel		
4	Wołoski Bolechów, także Wołoska wieś i Wołoskie sioło zwanych Dom. 48 pag. 167 i Dom. 435 pag. 377	Wołoska wieś z miejscowością Nowy Babilon		
5	Brzaza Dom. 48 pag. 175	Brzaza		
6	Hrebenów Dom. 19 pag. 353	Hrebenów	Skole	
7	Grabowiec Dom. 19 pag. 425	Grabowiec		
8	Hołowiecko Dom. 19 pag. 421	Hołowiecko		
9	Tarnawka Dom. 19 pag. 397	Tarnawka		
10	Dubrawka Dom. 46 pag. 151	Dubrawka	Żurawno	
11	Solinka	Solinka	Baligród	Sanok
12	Horodek (Dom. 32 pag. 327)	Horodek		
13	Jaworzec	Jaworzec		
14	Wetlin	Wetlin		
15	Wola korzeniecka	Wola korzeniecka	Bircza	
16	Korzeniec	Korzeniec		
17	Nowosielce kozickie	Nowosielce kozickie		
18	Leszczawa dolna	Leszczawa dolna		
19	Sufczyna	Sufczyna		
20	Brzyzawa z Wolą Brzyzawską	Brzyzawa		
21	Zohatyn	Żohatyn		
22	Pasieki vel Pracówka			
23	Lipa część górna	Lipa		
24	Lipa część dolua			
25	Malawa	Malawa		
26	Przysietnica	Przysietnica	Brzozów	
27	Bukowsko	Bukowsko	Bukowsko	
28	Duszatyn	Duszatyn		
29	Tokarnia	Tokarrnia		
30	Darów	Darów		
31	Darów adwokacya			
32	Zboiska	Zboiska		
33	Szczawne	Szczawne		
34	Surowica	Surowica		
35	Wola piotrowa	Wola piotrowa		
36	Dynów miasto Dom. 41 pag. 431	Dynów	Dynów	
37	Dynów przedmiec Dom. 72 p. 19			
38	Dynów promotoria vocata Igioza dicta Dom. 92 pag. 7	Dynów i Wesoła		
39	Dynów część folwark Trzechkrólówka także Siekańcowa i Jachimów zwana Dom. 78 pag. 327	Dynów		
40	Folwark szpitalny Dom 92 p. 351			
41	Bartkówka	Bartkówka		
42	Łubno	Łubno		
43	Wołodź	Wołodź z miejscowością Wola Wołodzka, Gdyczyna, Huta i Jasionów		
44	Huty			
45	Jasionów			
46	Wola Wołodzka			
47	Gdyczyna			
48	Piskorowice Dom. 78 pag 263	Piskorowice Dębno	Sieniawa Leżajsk	Przemyśl Rzeszów

II. wiejskich

1. Krakowiec (miasteczko) podlegający sądowi powiatowemu w Krakowcu
2. Wiązownica, podlegająca sądowi powiatowemu w Sieniawie
3. Kamionka,
4. Sukiel,
5. Wołoska wieś z miejscowością Nowy Babilon,
6. Brzaza, podlegające sądowi powiatowemu w Bolechowie.
7. Hrebenów,
8. Grabowiec Skolski,
9. Hołowiecko,
10. Tarnawka, podlegające sądowi powiatowemu w Skolem.
11. Dubrawka, podlegająca sądowi powiatowemu w Żurawnie.
12. Solinka,
13, Horodek,
13. Jaworzec,
15. Wetlina, podlegające sądowi powiatowemu w Baligrodzie.
16. Wola korzeniecka,
17 Korzeniec,
18. Nowosielce kozickie,
19. Leszczawa dolna,
20. Sufczyna,
21. Brzeżawa,
22. Żohatyn,
23. Lipa.
24. Malawa, podlegające sądowi powiatowemu w Birczy.
25. Przysietnica, podlegająca sądowi powiatowemu w Brzozowie.
26. Bukowsko miasteczko,
27. Bukowsko wieś
28. Duszatyn,
29. Tokarnia,
30. Darów,
31. Zboiska,
32. Szczawne,
33. Surowica,
34. Wola piotrowa, podlegające sądowi powiatowemu w Bukowsku.
35. Dynów,
36. Bartkówka,
37. Łubno,
39. Wołodź, podlegające sądowi powiatowemu w Dynowie
40. Równia z miejscowością Słoboda równiańska, podlegająca sądowi powiatowemu w Kałuszu.
41. Piskorowice, podlegająca sądowi powiatowemu w Sieniawie.

i że wyznaczony pomienionym edyktem termin do zgłoszenia praw rzeczowych odnoszących się do nieruchomości nowemi księgami gruntowemi objętych z dniem 1 września 1892 upłynął.

Wzywa się zatem wszystkich, którzy przez istnienie lub hipoteczny stopień pierwszeństwa jakiego wpisu w rzeczonych księgach na zasadzie § 7 lit. b) ustawy z dnia 25 lipca 1871 nr. 99 d. u. p. uskutecznionego w prawach swych uważają się za pokrzywdzonych, ażeby zarzuty swe najdalej do dnia 1 czerwca 1893, a to:

co do majętności tabularnych pod I. 1 do 48 do przynależnych Trybunałów I. instancyi, zaś co do posiadłości pod II. 1 do 41 do dotyczących ck. Sądów powiat. zgłosili gdyż inaczej wpisy te nabędą skutku wpisów hipotecznych.

Ostrzega się, iż powyższy termin nie może być ani przedłużonym ani też z powodu zaniedbania do pierwotnego stanu przywróconym.

Simonowicz m. p.

Z Rady c. k. wyższego sądu krajowego
Lwów, d 18 października 1892

Matkowski m. p.

Kuratele.

L. 7652 (7248 3—2)

Na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 11 czerwca 1892 i. 7794 zarządzono przedłużenie opieki nad małoletnim Hawryłem Rawlukiem recte Franków z Wołkowiec nad czas małoletności.

Opiekunem jego zostaje nadal Jurko Chudyk z Wołkowiec.

C. k. Sąd powiatowy.
Borszczów, dnia 19 lipca 1892.

Wyroki prasowe.

Zl. 272 (7258)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt des in der periodischen Druckschrift: „Graphische Nachrichten“ Nr. 22 vom 19 November 1892 enthaltenen Artikels mit der Aufschrift: „Offener Brief an die Berufsgenossen Deutschlands“ in der Stelle von „Die gräßliche materielle Noth“ bis „verstanden zu werden“ das Vergehen nach § 302 St. G. begründe, und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen und die von der k. k. Sicherheitsbehörde vorgenommene Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt.

Wien, am 22 November 1892.

Rozmaite obwieszczenia.

L. 10719 (7285 2—3)

C. k. Sąd powiatowy w Mielcu podaje do wiadomości, że na pozew Wojcieeha i Maryanny Szwakopfów przeciw Mieczysławowi Szymberskiemu i spóln. o własność parcel 669/2, 669/3, 705/2 w Mielcu wyznaczony został termin na dzień 16 listopada 1892 o 9 rano i że dla niewiadomej z pobytu współpozwanej Maryanny Zielińskiej ustanowiono kuratorem adwokata dr. Brandta w Mielcu.

Wzywa się tedy Maryannę Zielińską, aby na terminie tym albo sama lub przez pełnomocnika stanęła lub też kuratorowi dowodów dostarczyła inaczej szkodliwe skutki stanu sobie przypisze.

Mielec, dnia 23 września 1892.

L. 18331 (7262 3—3)

Stanislawowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfreda Mysłowskiego junior że na prośbę Feliksa Scarighino wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 13500 zł zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego ku atorowi tutejszemu adwokatowi dr. Rosenbergowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr. El. Fischlera z wezwaniem, aby w czasie nal-żytym udzielił ustanowionemu kura·orowi potrzebną do zarzutów informacyę lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 16 listopada 1892.

L. 6157 (7172 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach zawiadamia Wojciecha Fydę z miejsca pobytu i z życia niewiadomego, że celem doręczenia rezolucyi hipotecznej wpisu prawa własności realności wykazem 83 księgi gruntowej gminy Lipnica wielka objętej na rzecz Jana Fydy dozwalącej dla wspomnianego Wojciecha Fydy kuratorem Stanisław Fyda zamianowany został

Ciężkowice, dnia 3 marca 1892.

L. 18332 (7263 3—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfreda Mysłowskiego junior, że na prośbę Feliksa Scazighino wydano przeciw niemu dnia dzisiejszego nakaz zapłaty sumy wekslowej 12000 zł. zpn. i doręczono takowy ustanowionemu dla niego kuratorowi tutejszemu adwokatowi dr. Rosenbergowi z zastępstwem tutejszego adwokata dr. El. Fischlera z wezwaniem, aby w czasie należytym udzielił ustanowionemu kuratorowi potrzebną do zarzutów informacyę lub innego zastępcę sobie obrał i takowego sądowi wymienił, inaczej bowiem skutki prawne z jego zaniedbania wynikłe sam sobie przypisze.

Stanisławów, 16 listopada 1892.

L. 6717 (7266 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Olesku uwiadamia z miejsca pobytu nieznanych Parańkę, Tymka, Naścię i Keścia Sirych, iż Piotr Cynglewicz z Bereźnik ad Sokołówka wytoczył przeciw nim dnia 19 września 1892 l. 6717 pozew o zapłacenie kwoty 200 zł. lub uznanie praw własności do parceli budowlanej 265 i parceli gruntowej 263 wchodzących w skład wykazu hipotecznego l. 1009 gminy Sokołówka, że pozew ten doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi Michałowi Supranowskiemu z Sokołówki i termin do rozprawy wyznaczono na dzień 14 grudnia 1892 o godzinie 9 rano.

Wzywa się zatem pozwanych Parańkę Tymka, Naścię i Kościa Sirych, by się albo sami do sądu zgłosili, lub temuż kuratorowi wcześnie potrzebną informacyę udzielili lub też innego sobie pełnomocnika ustanowili inaczej bowiem złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

C. k. Sąd powiatowy.
Olesko, dnia 30 września 1892.

L. 12542 (7250 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Borszczowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Kornela Cerkiewicza iż w sporze sumarycznym Israela Eisnera cessyonaryusza Pawliny Dolińskiej przeciw niemu o oddanie pary koni, woza i innych ruchomości lub zapłacenia wartości 219 zł. ustanowiono dlań kuratorem dra Komerinera adwokata w Borszczowie i temuż uchwały z dnia 30 kwietnia 1892 l. 1848 i z duia 31 lipca 1892 l. 9234 dla nieobecnego przeznaczone, doręczono i do dalszej rozprawy w powyższej sprawie termin na dzień 19 grudnia 1892 godzinę 9 rano wyznaczono.

Wzywa się zatem Kornela Cerkiewicza, aby temuż kuratorowi środki obronne podał, lub też innego pełnomocnika sobie ustanowił, gdyż w przeciwnym razie sam sobie skutki zaniedbania przypisze.

Berszczow, 29 października 1892.
C. k. Sąd powiatowy.

L. 13515 (7091 3—3)

C. k Sąd obwodowy w Kołomyi z powodu niewiadomego miejsca pobytu Berty Menderer niniejszem wiadomo czyni, iż uchwałą z dnia 19 grudnia 1891 l. 16035 dozwolono intabulacyę prawa własności dóbr Piotrów i Siekierzyn scheda III przedtem Bernharda i Berty Menderer własnych, na rzecz Majera Schicklera, tudzież intabulacyę prawa zastawu dla sumy 1000 zł. zpn. w stanie biernym powyższych dóbr na rzecz Bernharda i Berty Menderer.

Dla Berty Menderer ustanawia się kuratora w osobie adwokata dr. Zipsera z substytucyą adwokata dr. Freudenberga i pierwszemu doręcza się powyższą uchwałę tabularną.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, 1 października 1892.

L. 6290 (7093 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi z powodu prośby Dmytra Tarasiuka o ustalenie dowodu śmierci Onufrego Tarasiuka, włościanina z Prokurawy, który w r. 1891 miał się udać do Mołdawii na robotę i tamże w grudniu 1891 (trzeciego dnia po św. Dmytrze według obrządku ruskiego) we wsi Prażynie wskutek febry życie zakończyć, wzywa wszystkich, którzyby o życiu Onufrego Tarasiuka względnie o okolicznościach jego śmierci towarzyszących jakąkolwiek mieli wiadomość, ażeby takową tut. ck. sądowi obwodowemu lub ustanowionemu dla tegoż Onufrego Tarasiuka kuratorowi adwokatowi dr. Wilkowskiemu w Kosowie w przeciągu 4 miesięcy od dnia 3go umieszczenia tego edyktu w Gazecie lwowskiej udzielili.

C. k. Sąd obwodowy.
Kołomyja, dnia 4 czerwca 1892.

L. 7996 (7099 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Bukowsku ogłasza niniejszem, że Josel Langsam wniósł podanie o intabulacyę prawa zastawu dla resztującej sumy 100 zł w stanie biernym ciała hipotecznego wyk. hip l. 66 ks. gr. gm. Karlików Wasyla i Iwana Lewickich własnego, w celu doręczenia zapadłej dnia dzisiejszego uchwały ustanowiono dla niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Lewickiego kuratora ad actum w osobie Hrycia Gułycz z Karlikowa, o czem się Iwana Lewickiego zawiadamia.

C. k. Sąd powiatowy.
Bukowsko, 2 stycznia 1892.

L. 13163 (7136 3—3)

C. k. Sąd powiatowy ustanawia dla niewiadomego z miejsca pobytu Tomasza Dziedzica w sporze drobiazgowym tegoż z Ludwikiem Zakrzewskim o 2 zł. 27 ct. kuratorem adwokata dr. Psarskiego, i doręcza mu wydany wyrok do l. 4424/92, zawiadamiając o tem Tomasza Dziedzica.

C. k. Sąd powiatowy.
Dąbrowa, duia 12 listopada 1892.

L. 49239 51226 (7291 1—3)

OBWIESZCZENIE.

W myśl rozporządzenia Wys. ck. Ministerstwa handlu z 24 października 1892 l. 52911 i w ślad t. u. obwieszczenia z dnia 18 września 1892 l. 40883 którem pakiety pocztowe i próbki z Austro-Węgier pochodzące lub przez Austro-Węgry przechodzące od transportu do Grecyi wykluczone zostały podaje się do wiadomości, iż wedle otrzymanego zawiadomienia ze strony zarządu poczt greckich zakaz ten rozszerzono i na posyłki frachtowe, które z Austro-Węgier pochodzą lub przez Austro-Węgry przechodzą.

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 22 listopada 1892.

KUNDMACHUNG.

Im Grunde Erlasses des hohen k. k. Handels Ministeriums vom 24/10 1892 Zl. 52911 wird im Nachhange zu der h. ä. Kundmechung vom 18/9 1892 Zahl 40883 mittelst welcher die Beförderung vonaus Oesterreich-Ungarn herrührenden oder durch Oesterreich-Ungar transsitirenden Postpakete una Mustersendungen nach Griechenland den eingestellt wurde bekommt gegeben, dass noch einer Mittheilung der griechischen Postverwaltung auch Postfrachtsendungen, welche aus Oesterreich-Ungarn herrühren oder durch Oesterreich-Ungarn transitiren von der Einfuhr nach Griechenland bis auf Weiters ausgeschlossen sind.

K. k. Post und telegrafen Direktion für Galizien.

Lemberg, am 23 November 1892.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Силою розпорядженя выс. Мінїстерства торговлѣ зъ дня 24/10 1892 Ч. 52911 и въ слѣдъ т. у. оповѣщеня зъ дня 18/9 1892 Ч. 40883 котрыхъ пакети почтовй и пробки зъ Австро-Угоръ походячй або черезъ Австро-Угры переходячй вôдъ транспорту до Грецїѣ зостали виключенй подає ся до вѣдомости, що посля одержаного завѣдомленя зô стороны Заряду почтъ грецкихъ заказъ сей розширено и на посилки фрахтовй, котрй зъ Австро-Угоръ походять або черезъ Австро-Угры переходять.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеграфôвъ для Галичины.

Львôвъ, дня 22 падолиста 1892.

OBWIESZCZENIE

Wskutek reskryptu Wys. c. k. Ministerstwa handlu z 5 b. m. l. 53710 podaje się niniejszem do publicznej wiadomości nowy wykaz tych przedmiotów, których przywóz z Austro Węgier względnie przewóz przez Austro Węgry do Romunii, Serbii i Antyllów duńskich jest wzbronionym.

I. 1) Do Romunii nie wolno posyłać noszonej i niepranej bielizny i pościeli tudzież używanych sukien, jako artykułu handlowego,

2) próbek materyi tkanych, szmat, kawałków materyi bez względu na to, z jakiego materyału są tkane, kawałków papieru,

3) niegarbowanej skóry, świeżych i suchych pęcherzy, jelit, również solonych jelit (z wyjątkiem strun)

4) bydlęcych wielbłądzich i końskich włosieni (jednak nie tkanki z włosienia na przetaki) nieczyszczonej szczeci świńskiej poduszek z puchu, niepłukanej i niedesinfekcyonowanej wełny, surowej bawełny (wyjąwszy pranej, czyszczonej i preparowanej bawełny do bandażowania i nowej waty)

5) nie wyprawionych futer (sukni bramowane futrem) będą przez 8 dni w celu desinfekcyi przewietrzane,

6) Kawioru, śledzi i innych solonych, suszonych, wędzonych i marynowanych ryb (z wyjątkiem ryb konserwowanych, zamkniętych w hermetycznych puszkach blaszanych)

7) oliwy w pęcherzach, szynki, słoniny, kiełbas i innych wędlin, łoju, smalcu, ciast, sucharów,

8) mleka, śmietany, masła, sera, świeżych owoców, zieleniny i kartofli.

9) nieczyszczonych worków.

II, Do Serbii nie wolno posyłać,

1) używanej i niepranej bielizny i pościeli jako artykułu handlowego.

2) starych sukien, szmat (gałganów) odpadków tkanin wszelkiego rodzaju, starego papieru.

3) surowej skóry, i sierści z tejże, tudzież wszelkich przedmiotów z tego sporządzonych.

4) surowej wełny bez względu na to, czy ta jest praną czy nie, włosienia z bydła koni i kóz, sierści ze świń, lny, bawełny i piór.

5) świeżych, suszonych i solowych jelit i pęcherzy, jak również wszelkich surowych zwierzęcych produktów i odpadków.

6) świeżych, solonych suszonych i preparowanych ryb, tudzież kawioru.

w końcu, 7) wzorów i próbek powyż wymienionych artykułów.

III. Do Antyllów duńskich (St. Thomas, St. Jean i St Croix) nie wolno posyłać z Europy: noszonej bielizny i używanych sukien, pościeli szmat, wały, gremplowanej wełny, odpadków z papieru, włosów i skór, owoców, kwiatów i jarzyn

C. k. Dyrekcya poczt i telegrafów dla Galicyi.

Lwów, dnia 19 listopada 1892.

KUNDMACHUNG

I. Von der Einfuhr nach Rumänien aus bezw. über Oesterreich Ungarn sind nach einem neuen Verzeichnisse des rumänischen Postverwaltung nachstehende Gegenstände ausgeschlossen:

1) Getragene und nicht gewaschene Leib und Bettwäsche als Handelsartikel, und gebrauchte Kleider als Handelsartikel.

2) Muster von gebrauchten Webstoffen, Hadern und Stofftheile, aus welchem Materiale immer gewebt, Papierstücke.

3) Ungeerbte Häute, frische und trockene Blassen und Därme, ferner gesalzene Därme (nicht jedoch Darmsaiten)

4) Rinder, Kameel- und Rossharr (nicht auch gefärbte Rosshaargewebe für Siebe) nicht gereinigte Schweineborsten, Daunen kissen, nicht gewaschene und nicht desinficirte Wolle, rohe Baumwolle (nicht auch gewaschene, gereinigte und präparirte Baumwolle als Verbandmittel noch auch neue Watte.

5) Nicht verarbeitetes Pelzwerk, Kleidungsstücke mi Pelz besatz werden behufs Desinfection durch acht Tage gelüftet.

6) Caviar, Häringe und andere gesalzene, getrocknete, geraucherte und marinirte Fische (nicht auch Fischconserven in hermetich verschlossenen Blechbehältnissen.

7) Oel in Schläuchen, Schinken, Speck Würste und andere Selchwaaren, Talg, Schweinefett, Teigwaaren, Zwieback.

8) Milch, Rahm (Sahne), Butter, Käse, frisches Obst, grünes Gemüse Kartofel.

9) Nicht gereinigte Säcke.

II. Ebenso sind nach einem neuen von der serbischen Postverwaltunng hinausgegebenen Verzeichnisse von der Einfurh nach Serbien ausgeschlossen:

1) Gebrauchte und nicht gewaschene Wäsche und gebrauchtes und nicht gewaschenes Bettzeug, Beides als Handelsartikel eingeführt.

2) Alte Kleider, Lumpen (Hadern) und Abfälle von Webstoffen jeder Art, altes Papier.

3) Häute und Fütter aus Häuten, hieraus verfertigte Gegenstände jader Art.

4) Rohe Wolle ob gewaschene oder nicht Rinder- Ross- und Ziegen Haar Schweineborsten, Hanf, Baumwolle und Federn.

5) Frische getrockene und gesalzene Därme und Blassen sowie alle thierischen Rohprodukte und Abfälle.

6) Caviar frische gesalzene getrocknete und präparirte Fische.

7) Muster oder Proben der vorangeführten Artikel.

III. Eudlich dürfen nach den Dänischen Antillen (St. Thomas, St. Jean und St. Croix) die nachbezeichneten Gegenstände bis auf Weiters aus Europa, nicht eingeführt werden Getragene Wäsche und gebrauchte Kleidungsstücke, Bettzeug, Lumpen, Watte-Kratzwolle Papierabfälle, Harre und Häute, Früchte Blumen und Gemüsse. Was im Grunde Verordnung des Hohen kk. Handels-Ministerium vom 5 November l. J. Zl. 53710 zur allgemeinen Kenntniss gebraucht wird.

K. k. Post und Telegrafen Direction für Galizien

Lemberg, am 19 November 1892:

ОПОВѢЩЕНЄ.

Въ наслѣдокъ розпорядженя выс. ц. к. Мінїстерства торговлѣ зъ 5 с. м. ч. 53710 подає ся до загальнои вѣдомости новый выказъ тыхъ предметôвъ котрыхъ привôзъ въ Австро-Угоръ а взглядно перевôзъ черезъ Австро Угры до Романїѣ, Сербїѣ и Антыльôвъ дуньскихъ есть взбороненымъ.

I. До Романїѣ не вôльно посылати

1) ношеного и непраного бѣля и постели а также уживанои одежи яко артыкулу гандльового

2) прôбокъ, матерій тканыхъ, шматъ, кусѣвъ матерїѣ безъ взгляду на се зъ якого матеріялу суть тканй, кусѣвъ паперу.

3) не ґарбованои скôры, свѣжихъ и сухихъ пѣхурôвъ, внутренностей, рôвножь соленыхъ внутренностей зъ вымкою струнъ

4) волосѣня зъ худобы, верблюдôвъ и коней, одиакожь не тканины зъ волосѣня на сия нечищенои щеты зъ безрогъ, подушокъ зъ пуху неполоканои и не дессинфекціонованои вовны, сирои бавовны вынявши пранои чищенои и препарованои бавовны бандажованя и новои ваты.

5) не выпраныхъ футеръ, одѣжь брамована футромъ буде черезъ 8 днѣвъ въ цѣли дессинфекціи провѣтрена,

6) каварУ, оселедцѣвъ, и иншихъ соленыхъ, сушеныхъ, вудженыхъ, и марынованыхъ рыбъ, вынявши рыбъ консервованыхъ замкненыхъ въ верметычныхъ пушкахъ бляшанныхъ.

7) оливы въ пѣхурках, шинки, солонины, ковбасъ и иншихъ вудженыхъ предметôвъ лою, смальцю, тѣстъ сухарôвъ.

8) молока, сметаны, масла, сыра, свѣжихъ овочей, зеленины и картофлѣ.

9) нечищеныхъ мѣшкôвъ.

II. До Сербїѣ не вôльно посылати

1) уживаного и непраного бѣля и постели яко артикулу гандлевого.

2) старои одежи, шматъ (ґалґанôвъ) вôдпадкôвъ тканинъ всѣлякого рода, старого паперу.

3) сирои шкôры и шерсти зъ тонже, и также всѣлякихъ предметôвъ зъ того спорядженыхъ.

4) сырои вовны безъ взгляду на се чи тая есть праною чи нѣ, волосѣня зъ товару, коней и кôзъ шерсти зъ свиней лну, бавовны, и перъ.

5) свѣжихъ, сушеныхъ и соленыхъ внутренностей и пѣхурôвъ якъ рôвножь всѣлякихъ сирыхъ звѣрячихъ продуктôвъ и вôдпадкôвъ

6) свѣжихъ, соленыхъ, сушеныхъ и препарованыхъ рыбъ а также кавяру въ конци.

7) взорôвъ и прôбокъ повысше названыхъ артыкулôвъ.

III. До Антилôвъ дуньскихъ (St. Thomas, St. Jean и St. Croix) не вôльно посилати зъ Европы: иншого бѣля уживанои одежи постели, шматъ ваты ґремильованои вовны Kratzwolle) вôдпадкôвъ зъ паперу, волося и скôръ, овочôвъ, цвѣтôвъ и ярынъ.

Львôвъ, дня 19 падолиста 1892.

Ц. к. Дирекція почтъ и телеґрафôвъ для Галичины.

L. 14057 (7278 1—3)

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy zawiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomych Sabinę z Obermatysów, Lewicką, Annę Soborowską, Jana Lewickiego, że pod dniem 30 sierpnia 1892 l. 14057 wytoczyli Basia Feil, Mojżesz Ball i kurator z życia i miejsca pobytu niewiadomego Abrahama Bossiga adwokat Mandyszewski przeciw nim jako współpozwanym pozew o uznanie obowiązku do płacenia 5 prc odsetkowe od odsetek od sumy 4800 złr. zabezpieczonej i wpisanej na karcie C. wyk. hip. N. 932 i 935 księgi grunt. gminy Stanisławów, kwoty 302 zł. 25 ct. w. a. za czas od 1 maja 1868 do 26 września 1888 w skutek przedawnienia za zgasłe z przyn., że na ten pozew wyznaczono do sumarycznej rozprawy termin na 13 grudnia 1892 o 10 przed południem i że rubrum tego pozwu dla nich doręczono ustanowionemu dla nich kuratorowi adwokatowi dr. Kwiatkowskiemu z substytucyą adwokata Majeranowskiego.

Wzywa się zatem wyżwymienionych współpozwanych, aby ustanowionemu kuratorowi wcześnie przed terminem potrzebne do obrony środki udzielili lub innego obrońcę ustanowili.

Stanisławów, 22 października 1892.

L. 3783 (7310 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Nowemsiole ustanawia celem doręczenia uchwały tabularnej z 29 października 1887 dol. 4650 dla nieznanego z życia i miejsca pobytu Mojżesza Koflera, kuratorem ad actum Nemezyusza Majera w Nowemsiole. O czem się tegoż zawiadamia by swych praw strzegł.

Nowesioło, dnia 25 sierpnia 1892.

L. 11622 (7090 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Kołomyi w sprawie wekslowej Chaji Lei Emsig przeciw Mojżeszowi Hundert i Israelowi Margules pto 750 zł. ustanowił kuratorem dla pozwanego z miejsca pobytu niewiadomego Mojżesza Hundert adwokata dr. Milgroma z substytucyą dr. Schustera i doręczył pierwszemu nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego l. 11622.

C. k Sąd obwodowy.

Kołomyja, 9 sierpnia 1892.

L. 34006 (7082 3—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie wiadomo czyni, iż podaniem de praes. 27 lipca 1892 l. 34006 złożyła ck. prokuratorya skarbu we Lwowie im. gr. kat. cerkwi w Torkach do depozytu tusąd. pod art. 4673/5 na rzecz niewiadomych z życia i miejsca pobytu nieznanych spadkobierców śp. Ołeksy Geleta w r. 1847 w Torkach zmarłego i tegoż żony śp. Maryi ur. Hureczko 1 v. Geleta 2 v. Rodak 7 kwietnia 1849 w Torkach zmarłej, fundusze niedoszłej fundacyi mszalnej przez tych śp. Ołeksę Geleta względnie Maryę ur. Hureczko 1 v. Geleta 2 v. Rodak przy gr. kat. cerkwi w Torkach ustanowionej, mianowicie 4½ prc. listy zastawne gal. Towarzystwa kredyt. ziem. ser. V nr. 21043, 21044 i 21045 po 100 złr., zapisy renty papierowej z 1 stycznia 1868 nr. 132390 i 164878 po 100 zł. z kuponami i talonami; dalej książeczki wkładkowe kasy oszczędności miasta Przemyśla nr. 1969 na 15 zł., nr. 1704 na 18 zł. 84 ct. i nr. 13839 na 52 zł. 35 ct., wreszcie książeczka wkładkowa gal. kasy oszczędności we Lwowie nr. 8209 na 5 zł. 68 ct.

Z powodu tego powzięta uchwała z 8 października 1892 l. 34006 doręcza się z życia i miejsca pobytu niewiadomym spadkobiercom rzeczonych małżonków Geletów do rąk równocześnie dla spadkobierców śp. Ołeksy Geleta w osobie adwokata dr. Kulikowskiego z zastępstwem adwokata dr. Czarnika, a dla spadkobierców śp. Maryi ur. Hureczko 1 v. Geleta 2 v. Rodak w osobie adwokata dr. Fedaka z zastępstwem adwokata dr. Kwiatkowskiego ustanowionych kuratorów i wzywa się niniejszym edyktem rzeczonych spadkobierców, względnie ich prawonastępców, aby w należytym czasie o ustanowionego kuratora lub też w sądzie osobiście albo przez innego zastępcę się zgłosili i celem przestrzegania swoich praw stosownych środków użyli, ile że inaczej z zaniechania wyniknąć mogące niekorzystne skutki sami sobie przypiszą.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 8 października 1892.

L. 6138 (7208 3—3)

C. k. Sanocki Sąd obwodowy zawiadamia niewiadomego z życia i miejsca pobytu Karola Böhma względnie jego niewiadomych spadkobierców lub prawonabywców, że Józefa Dobrzańska wniosła 1 listopada 1892 l. 6138 przeciw niemu pozew o uznanie za zgasłą i wykreślenie z stanu biernego majętności Dobra część (whl. 39) pretensyi 430 zł. mk. z wezwaniem, by się z ustanowionym kuratorem dr. Flakowiczem adwokatem w Sanoku, któremu powyższy pozew doręczono co do swej obrony porozumiał, lub sądowi innego przedstawił pełnomocnika, inaczej skutki tego zaniedbania sam ponisie.

Sanok, dnia 5 listopada 1892.

L. 9354 (7127 3—3)

C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu zawiadamia, że wskutek prośby Feiwla Steinbacha zarządził postępowanie amartyzacyjne odnośnie do kwitu zastawniczego kasy oszczędności w Nowym Sączu z 23 czerwca 1891 nr. 890 na imię Feiwel Steinbach, oraz na kwotę pierwotnie 700 zł. obecnie po upłaceniu 200 zł. na resztującą kwotę 500 zł opiewającego, który to dokument posiadaczowi Feiwlowi Steinbachowi zaginął, i wzywa wszystkich, w których ręku rzeczony dokument znajdować się może, aby takowy w przeciągu roku przedłożyli, ile że w razie przeciwnym dokument ten za nieważny i umorzony uznanym zostanie

C. k. Sąd obwodowy.

Nowy Sącz, 5 listopada 1892.

L. 32488 (7125 3—3)

C. k. Sąd krajowy jako trybunał handlowy w Krakowie zawiadamia niewiadomego z miejsca pobytu Altera Bergera, że przeciw niemu wniósł N. Lipsker pozew do l. 17714/92 o zapłacenie sumy wekslowej 65 zł, wskutek którego wydano nakaz zapłaty z dnia 14 czerwca 1892 l. 17714 polecający Alterowi Bergerowi, aby sumę wekslową 65 zł. wa. zpn. N. Lipskerowi w trzech dniach zapłacił.

Tenże nakaz zapłaty doręczono ustanowionemu kuratorowi adwokatowi dr. Rothweinowi.

Zarazem poleca się Alterowi Bergerowi, aby ustanowionemu kuratorowi potrzebnych środków obrony dostarczył, lub innego pełnomocnika sobie obrał i sądowi o tem doniósł, w przeciwnym bowiem razie skutki z tego zaniedbania wyniknąć mogące sam sobie przypisze,

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 14 października 1892.

L. 10710 (7194 3—3)

C. k. Sąd powiatowy w Horodence podaje do wiadomości, że dnia 26 sierpnia 1891 zmarła w Chwalibodze Tekla z Komarów Ratyńska bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ sądowi niewiadomo, którym osobom przysługuje prawo do spadku powyższego, przeto wzywa się wszystkich, którzyby mieli jakiekolwiek prawa do spadku powyższego, ażeby w przeciągu roku od daty ostatniego ogłoszenia edyktu w dzienniku do sądu tutejszego się zgłosili, swoje prawa do spadku udowodnili i deklaracyę do spadku wnieśli, pod rygorem, iż spadek przyznany będzie tylko tym spadkobiercom, którzy do spadku się zgłosili, a to tylko w miarę tychże sched, reszta zaś sched, ewentualnie cały spadek, gdyby do takowego nikt się nie zgłosił, przyznany zostanie jako majątek bezdziedziczny wys. skarbowi.

Kuratorem masy ustanowiony został dr. Michał Dorundiak w Horodence.

C. k. Sąd powiatowy.

Horodenka, 5 listopada 1892.

L. 16652 (7170 1—3)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako handlowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Jakóba Chisdesa, że pod dniem 8 listopada 1892 l. 16652 wniósł przeciw niemu C. Leon Fleischer prośbę o wydanie nakazu zapłaty sumy 180 zł. 10 ct. z wekslu z daty Tarnopol 6 maja 1892 na 180 zł. 10 ct. opiewającego za 6 miesięcy od daty płatnego, i że kuratorem dla niego ustanowiono adw. dr. Bindera z substytucyą adw. dr. Blausteina z Tarnopola.

Tarnopol, dnia 12 listopada 1892.

L. 3246 (7171 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Ciężkowicach w sprawie egzekucyjnej G. Neidlingera w Wiedniu, przeciw Józefowi i Zofii małżonkom Pawlakom i Annie Bogusz pto 81 zł. zpn ustanawia dla niewiadomych z miejsca pobytu Anny Bogusz i Władysławy Bogusz kuratorem Antoniego Pitali z Bobowy, i temuż zapadłe w powyższej sprawie rezolucye sądowe doręcza.

C. k. Sąd powiatowy.

Ciężkowice, 16 października 1892.

L. 5477 (7168 1—3)

Nieznanych z życia i miejsca pobytu Henryka Rupp młodszego, Jana Rupp starszego i Jakóba Müllera zawiadamia się, że celem doręczenia przeznaczonej dla nich tutejszo sądowej uchwały tabularnej z dnia 3 lipca 1892 l. 3063 ustanowiono dla nich kuratora w w osobie adwokata dr. Madeyskiego w Brzeżanach i temuż kuratorowi wspomnianą tusądową uchwałę doręczono.

C. k. Sąd obwodowy.

Brzeżany, 1 października 1892.

L. 9296 (7191 1—3)

Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Leona Haczyńskiego, że w sprawie Mikołaja Pirgi o wpis prawa własności do parceli lkat. 890 1 w Toustem ustanowiono celem doręczenia uchwały z 14 marca 1892 l. 4529 dla niego kuratorem Ferdynanda Haczyńskiego z Toustego.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 14 listopada 1892.

L. 14527 (7134)

C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu jako sąd handlowy ogłasza, iż zapisano w rejestr handlowy dla firm pojedynczych firmę „Juda Kohn dzierżawca propinacyi w Czarnokońcach wielkich i Czarnokońcach małych“.

L. 8344 (7141 1—3)

C. k. Sąd powiatowy we Wojniczu ustanawia w sprawie egzekucyjnej Zygmunta Blocha jako prawonabywcy wojnickiej kasy sierocej przeciwko spadkobiercom Chaima i Chaji Sary 2 imion małżonków Laubów pto 900 zł. w. a. zpn. Kuratorem ad actum Michała Zieję z Wojnicza dla Tauby Majerowej poza granicami Państwa przebywającej, wzywając ją zarazem aby ustanowionemu kuratorowi udzieliła swych informacyi lub też innego pełnomocnika swego sądowi wskazała.

Wojnicz, dnia 8 listopada 1892.

L. 15292 (7149 1—3)

C. k. Sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie w sprawie egzekucyjnej c. k. uprz gal. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi we Lwowie przeciw spadkobiercom ś p. Michała Jachimowicza pto 22 zł. po 12 zł. i jednej raty 12 zł. 16 ct. a w. zpn. uwiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Maryę Jachimowicz zam. Czerniecką i Joannę Jachimowicz, iż ustanowił dla nich kuratora w osobie adwokata dr. Wittlina z zastępstwem adwokata dr. Kołaczkowskiego i że kuratorowi przeznaczony dla nich nakaz zapłaty z 21 stycznia 1892 l. 28 z załącznikami doręczył, a zarazem poleca Maryi Jachimowicz zam. Czernieckiej i Joannie Jachimowicz, by kuratorowi potrzebnych informacyi udzieliły, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania tego obwiązku sami sobie przypiszą.

Z c. k. Sądu powiatowego miej. deleg.

Złoczów, dnia 23 sierpnia 1892.

L. 50377 (7164 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ustanawia w sprawie Maurycego Rothmanna przeciw Zygmuntowi Masłowskiemu o 500 zł. zpn. adw. dr. Alberta Reissa z zastępstwem adw. dr. Tennera kuratorem dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego] Zygmunta Masłowskiego i zawiadamia go z wezwaniem aby temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielił do swej obrony służące kroki uczynił i o tem sądowi doniósł.

We Lwow ie, dnia 12 ilstopada 1892.

L. 36072 (7122)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy w Krakowie podaje do wiadomości publiczuej, że dnia 6 listopada 1892 wpisaną została w tut. sąd rejestrze dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych firma:

„Szwalnia krajowa w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością“ — z następującemi postanowieniami:

1) statut zawiązanego stowarzyszenia nosi datę Kraków 1 lipca 1892;

2) stowarzyszenie to ma siedzibę w Krakowie i zostało zawiązane na czas nieograniczony;

3) jego firma opiewa: „Szwalnia krajowa w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną odpowiedzialnością“;

4) celem tego stowarzyszenia jest wedle § 2 statutu:

a) wyrabianie i sprzedaż wszelkich szat i przyborów kościelnych,

b) wyrabianie i sprzedaż wszelkich robót kobiecych, jako też sukni damskich, bielizny, haftów, tkanin, koronek, dalej szmuklerstwo i wykonywanie wszelkich naprawek,

c) kształcenie fachowe robotnic we wszelkich ręcznych kobiecych robotach, przy moralnej i religijnej nad niemi opiece;

5) udział najniższy, który ma wpłacić każdy członek zaraz przy przystąpieniu do stowarzyszenia, wynosi 50 zł. wa.;

6) przewodniczący rady nadzorczej, składającej się z 6 do 10 członków, przez walne zgromadzenie wybieranych, zwołuje walne zgromadzenie członków stowarzyszenia przez ogłoszenie przynajmniej w urzędowej Gazecie lwowskiej;

7) Towarzystwo zastępuje na zewnątrz dyrekcya składająca się z dwóch przez radę nadzorczą wybieranych członków i jednego zastępcy, i dyrekcya ta ku skuteczności podpisywania firmy towarzystwa w ten sposób, że pod wypisaną lub wyciśniętą firmą towarzystwa następują podpisy 2ch dyrektorów lub jednego dyrektora i dyrektora zastępcy;

8) zwołanie 1go walnego zgromadzenia celem ukonstytuowania się towarzystwa nastąpi, skoro będzie wpłaconych 50 u działów;

9) za zobowiązania towarzystwa względem osób trzecich odpowiadają członkowie tylko dwukrotną kwotą swoich pełno wpłaconych udziałów, wreszcie

10) wszelkie ogłoszenia od stowarzyszenia wychodzące umieszczone będą w Gazecie lwowskiej we Lwowie wychodzącej.

C. k. Sąd krajowy.

Kraków, 11 listopada 1892.

L. 6022 (7185 1—3)

Odnośnie do ogłoszonego w Nr. 235, 237, 238 Gazety Lwowskiej edyktu z 17 września 1892 l. 5117 prostuje się zaszłą w takowym mylkę — że nie Abisch i Josche Kannerowie lecz Abisch, Sosche Kannerowie wnieśli do tut. sądzie pozew do l. 5117/92 przeciw Towarzystwu dla produktów leśnych w Wiedniu o uznanie za zgasły opisanego w nim bliżej obwiązku nie Abischa i Josche Kannerów, lecz Abischa i Sosche Kannerów.

Sanok, 5 listopada 1892.

L. 46807 (7200 1—3)

C. k. Sąd krajowy we Lwowie ustanawia w sprawie Sabiny Żółkiewskiej o wykreślenie sumy 600 zł. wa. zpn. z realności 111¼ i z części sumy 3200 zł. adwokata dr. Kostrakiewicza z zastępstwem przez adwokata dr Majewskiego kuratorem dla nieznanych z miejsca pobytu pozwanych Scheindli lub Charlotty Samuely, Ryfki lub Rebeki Halberstam, Chaji Leiby 2 im Müntz, Józefa Izaaka 2 im. Krousteina, Joachima, Serafiny, Gizeli i Józefa Kalinowskich, i zawiadamia ich z wezwaniem, aby temu kuratorowi potrzebną informacyę udzielili, do swej obrony służące kroki uczynili i o tem sądowi donieśli.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, 22 października 1892.

L. 51238 (7201 1—3)

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie wzywa posiadacza oryginalnego wekslu z daty Lwów dnia 8 czerwca 1888 na 123 zł. 38 ct wa. opiewającego, na dniu 11 listopada 1888 płatnego przez firmę handlową Lask Mehrländer & Comp. na własną ordrę wystawionego, a przez adresatkę R. Bodek zaakceptowanego, aby takowy do dni 45 od trzeciej insercyi niniejszego edyktu w urzędowej części Gazety lwowskiej temuż sądowi przedłożył, gdyż inaczej powyższy weksel za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy.

Lwów, dnia 12 listopada 1892.

L. 9202 (7215 1—3)

C. k. Sąd powiatowy w Tłumaczu w celu doręczenia ts. uchwały tabularnej z dnia 4 lipca 1892 l. 6661 dla nieobjętej masy spadkowej śp. Andrija Wołoszyna Tychoniów z Hosłowa ustanawia naczelnika gminy Hosłowa Franka Mackiewicza kuratorem ad actum.

Tłumacz, dnia 26 września 1892.

L. 4520 (7192 3—3)

C k Sąd powiatowy w Głogowie zawiadamia Katarzynę Kasperek z Trzebowiska z życia i miejsca pobytu niewiadomą, iż pod dniem 6 października 1892 l. 4520 Jan Kasperek przeciw niej i oraz Antoniemu Kasperek Maryannie Kasperek i Annie Pałce wniósł pozew o uznanie i intabulacyę własności i oddanie w posiadanie realności wyk. hipot. l. 189 gminy katastralnej Trzebowisko i o pomoc sądową uprasza w skutek czego termin do rozprawy ustnej został na dzień 7 marca 1893 w ck. sądzie wyznaczonym

Wzywa się więc Katarzynę Kasperek ażeby o miejscu pobytu swego doniosła, lub kuratorowi w osobie Antoniego Kasperka dla siebie ustanowionemu środki obrony podała, lub innego pełnomocnika sobie ustanowiła, inaczej spór ten z kuratorem ustanowionym Antonim Kasperkiem przeprowadzonym będzie.

Głogów, 8 października 1892.

L. 8918 (7137 3—3)

Zawiadamia się nieznanego z miejsca pobytu Mikołaja Machnickiego, że ustanowiono dla niego w sprawie Andrucha Hojdysz o intabulacyę prawa własności do 1/2 parceli lk. 1499 w Hlibowie celem doręczenia uchwały z 30 marca 1892 l. 994 kuratorem Iwana Sowieckiego z Hlibowa.

C. k. Sąd powiatowy.

Grzymałów, 30 października 1892.

L 5576 (7224 2—3)

C. k Sąd obwodowy jako handlowy w Jaśle zawiadamia Mojżesza Taubenschlag, że na skutek skargi Saula Neumana z dnia 14 listopada 189? l. 5576 wydany został przeciw niemu nakaz zapłaty sumy wekslowej 150 zł. zpu. i doręczony ustanowionemu kuratorowi adw. dr. Wiedigerowi w Jaśle

Zaleca się zatem Mojżeszowi Taubenschlagowi, aby temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub innego pełnomocnika ustanowił i sądowi oznajmił, inaczej złe z zaniedbania tego skutki wyniknąć mogące sam sobie przypisze.

Jasło, dnia 19 listopada 1892

Doniesienia prywatne.

68856 7294

Dzierżawa.

Gmina król. stoł. miasta Lwowa wydzierżawia w drodze publicznej licytacyi zapomocą ofert pisemnych folwark w dobrach tabularnych Biłohorszcze w powiecie lwowskim, położony o pół mili od miasta Lwowa składający się z około 210 morgów gruntu, mianowicie około 137 morgów roli, 70 morgów łąki, 2 morgów ogrodu, 2 morgów pastwiska, z budynkiem mieszkalnym oficyną i zabudowaniami gospodarczemi na lat dwanaście.

Wyłączone są z dzierżawy prawo propinacyi i karczmy.

Licytacya odbędzie się dnia 29 grudnia 1892 tj. we czwartek o godzinie 11 przed południem w biurze I Departamentu Magistratu na II. piętrze.

Jako cenę wywołania ustanawia się kwotę 2050 zł.

Wadyum względnie kaucyę w wysokości ofiarowanego czynszu dzierżawnego złożyć należy przed licytacyą w kasie miejskiej i dołączyć do oferty odnośne pokwitowanie kasowe.

Szczegółowe warunki licytacyi przejrzeć można w biurze I. Departamentu Magistratu w godzinach urzędowania.

Magistrat król. stoł. miasta

Lwów, dnia 21 listopada 1892.

Romanowski.

Z Drukarni Wł. Łozińskiego ul. Czarnieckiego l. 12 dom Wernera. (Zarządca Wł. J. Weber). Papier z fabryki papieru J. Fiałkowskich.